

Hind 23 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

Postritel:

Niki

Hanna-Liina Võsa

Just Film

Päike kuuti!

**Kogu
tõde
varblasest**

Tulevikulinn

**Kaks väikest
jõulutükki**

Energiakeskuses

Astrid Lindgren – 100!

**Parimad
teadlase-
joonistused**

<http://kommikas.kalev.ee/healaps/>

Foto: Leelo Tungal

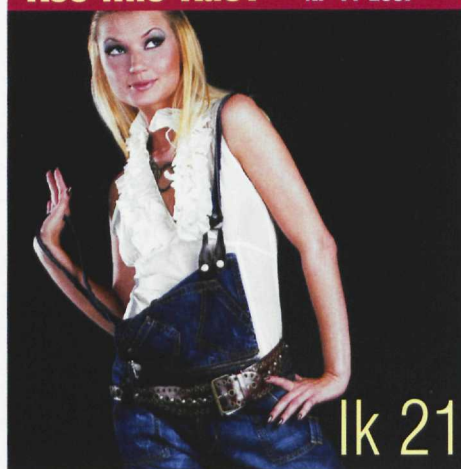
* * *

No vempudest novembril pole puudust:
just mardisandi jäljed kojast pesid,
kui juba kadrid kaevad aknaruudust...
Nad tulid läbi pori kümnekesi!
Kõik kommivarud kähku üle vaatad,
kui loobitakse õnnetoovat kaera
ja lustiliselt tantsu löövad saapad.
Mis muud, kui ühes santidega naera!

Leelo Tungal

WWW.LASTEKAS.EE

Ik 21

Kaaneplilt: Janar Jakobson, 3.klass,
Suure-Jaani Gümnaasiumis

- 3 Kristin Ireen Kuuse, Milvi Panga,
Jaak Fridolini, Carolyn Rodimi luulet
- 4 Skaudid
- 5 Kadrioru Saksa Gümnaasiumi lavastused
- 6 Arvutijoonistused
- 7 Teadus
- 8 Disainiaasta töötoad
- 9 Marie Metsuri "Roxanne" i lugu"
- 11 Pipi Pikksukk taas laval
- 12 Astrid Lindgren – 100
- 13 Naeru-uss
- 14 Viluste kooli mardid-kadrid
- 15 Mustkunstnik Ande trikk
- 16 Heli Illipe-Sootaki Kompassi-lugu
- 17 Just Film!
- 18 Uudis
- 19 Peep Veedla varblase-jutt
- 21 Poster 1 Niki
- 22 Poster 2 Fantoom
- 25 Kirjanurk
- 26 12 kuud õuemänge
- 27 Ilmar Trulli ristsõna
- 28 Ebert Legolandis
- 29 Ilmar Tomuski Volli-lugu
- 30 Lully Gustavsoni kingitus isadepäevaks
- 31 Kristina Kruuse-Tezaki lugu juhtkoertest
- 33 Anneli Orgusaar postcrossingust
- 34 Barbindus. Saareprintsess
- 35 Reet Mängel-Juuse koomiks
- 36 Hanna-Ingrid Nurme jõulunäidend
- 37 Anastassia Belkini jõulunäidend
- 39 Järjehoidja
- 40 Pop: Niki. "Fantoom"
- 41 Päike kuuti!
- 42 Legomõistatus

Väljaandja: Mittetulundusühing "Hea Laps"
Harju 1, 10146 Tallinn Tel. 631 44 28
Hea.Laps@mail.ee

Trükk: Reusner

Ajakiri Hea Laps ilmub kord kuus

Toimetaja Leelo Tungal, leelo@healaps.ee

Levijuht Britta Korzets, britta@healaps.ee

Kujundaja Vivika Kalt, vivika@healaps.ee

Igal sügisel

Vihma tuleb taevast alla,
piisku lendab pilli-palla.
Lompe sügisel on palju
nagu koolilastel nalju.

Lehti alla ajab tuul,
kuni ongi raagus puud.
Tänavad on täis kõik lehti –
neile reeglid ju ei kehti!

Jaak Fridolin
Tartu Kiviliinna Gümnaasiumi
3. b klassist

Latern hele minu teel,
sügispäike soojalt paistab,
kui ma astun kooliteel.

Värvilised lehed puul...
Ootame kõik talvekuud –
siis ehitud saab jõulupuu!

Carolyn Rodim
Tartu Kiviliinna Gümnaasiumi
3. b klassist

Sügise silmad

Sügisel on hallid silmad –
hallid nagu sügisel ilmad –,
vahtra punased huuled
ja kase kollased juuksed.
Sügisel käed on jahedad,
aga naeratused mahedad.
Kutsuvad sööma õuna ja ploomi,
kutsuvad lapsi jällegi kooli.

Kristin Ireen Kuusk
Võru Kreutzwaldi Gümnaasiumi
4. klassist

Milvi Panga

Seenele, seenele!

Seeni ei pea seemendama,
seeni ei pea rohima.
Seeneisu leevendama
metsa minna tohid sa.

See või teine – võiseen, pilvik...
Kas just korvi tahavad?
Kärbseseenel puhkad silmi,
metsa jätad maha nad.

Riisikad kui rivis käivad,
kukeseente kumav ring,
vaheliku kaunid vöödid –
hõiskab seenelise hing!

Täname
Kultuuriministeeriumi,
Kultuurkapitali ja
Hasartmängumaksufondi

Suur aitäh Haridus- ja
Teadusministeeriumile,
kes tellis ajakirja 585-le koolile!

SKAUDISEADUSED

- 1 SKAUT ON USALEDATAV
- 2 SKAUT ON TRUU
- 3 SKAUT ON ABIVALMIS
- 4 SKAUT ON SÕBRALIK JA RÕHMUS
- 5 SKAUT ON VIISAKAS
- 6 SKAUT ON LÕOBUSE SÕBER
- 7 SKAUT AUSTAB ISEENNAST
JATEISI
- 8 SKAUT ON SIHKINDEL JA VISA
- 9 SKAUT ON KOKKUHOOLIK JA TÕEKAS
- 10 SKAUT ON PUHAS MÖTTES
SÕNAS JA TEOS

SKAUDIRISTSÕNA

1. EESTI SKAUTIDE ÜHINGU LÜHENDNIMETUS.
2. KUI HUNDU SAAB 11-AASTASEKS, SIIS SAAB TEMAST....
3. MAAILMA SKAUDIORGANISATSIOONI, MILLE LIHKMED ON KA EESTI HUNDUD JA SKAUDID, LÜHENDNIMETUS
4. MILLISE SÕNAGA ALGAB EESTI SKAUTIDE HÜMN?
5. KUIDAS NIMETATAKSE TEISE SÕNAGA SKAUTLIKKU SUURLAAGRIT?
6. HUNDUDE HÜÜDLAUSE.
7. MILLINE ILMAKAAR ASUB ILMAKAARE „LÄÄS“ VASTAS?
8. KIREVA SULESTIKUGA LIND, TEISE NIMEGA VIHMAKASS.
9. KES ON PRAEGU EESTI PEASKAUT?
10. MILLINE SKAUTIDE JA GAIDIDE ÜHISÜRITUS TOIMUB IGAL AASTAL APRILLIKUUS?
11. EESTI RHVUSLILL.
12. MILLISEL SAAREL TOIMUS MAAILMA ESIMENE SKAUDILAAGER 1907. AASTAL?
13. EESTI SKAUTLUSE RAJAJA – (EESNIM)
14. KUIDAS NIMETATAKSE SÕLME, MIDA SKAUDID ÜLE MAAILMA KASUTAVAD KAELARÄTI SIDUMISEKS?
15. MAAILMA SKAUTLUSE RAJAJA – LORD (EESNIM)
16. KUS ASUB EESTIS SKAUTIDE JA GAIDIDE PÜSILAAGRIPAIK?
17. MILLINE SKAUTLIK SUURÜRITUS TOIMUB EESTIS IGA NELJA AASTA JÄREL?
18. KUIDAS NIMETATAKSE HUNDUDE SALKA?

ÜLEVALT ALLA: „SKAUTLUS 100“ JUUBELIAASTA TUNNUSLAUSE.

Head lahendamist!

Vastamisel leiad abi ajakirja Hea Laps varem ilmunud skaudilehekülgedelt ja www.skaut.ee.

"Pluuto otsingul"

Üheksa, kümme, üksteist – parimad aastad?

Vaevalt küll leidub ainsatki inimest, kes oleks lapsepõlves tegelnud ainult koolitundideks ettevalmistamisega! Kujuta ette, kui igav oleks elu, kui pärast pikka koolipäeva istuksid ainult õpikute taga ja arvuti ees, et siis pärast ööunesid jälle samasugust päeva alustada! Ja nii teeksid seni, kuni koolid ükskord läbi käidud ning algab täiskasvanu-elu...

Õnneks sisaldab lapsepõlv peale tuupimise veel tuhandeid põnevaid tegemisi! Ega alati tea, kas su kooliaegsest hobist tulevane elukutse sõltubki, kuid igast huvialast on kasu kohe kindla peale!

Tallinna Kadrioru Saksa Gümnaasiumi õpetaja Tõnu Tammar mõtles välja vahva projekti, millele pani nimeks "Loovuskool". Eelmisel õppeaastal jagunesid 2. – 6. klassi õpilased rühmadeks ja hakkasid välja mõtlema näidenditeemasid. Parimate ideede järgi kirjutati siis näitemängud valmis ning tehti ise ka dekoratsioonid ja kostüümid. Muidugi ei saanud see projekt hakkama ka ilma tunnuspildita: kleepsukavandite võistluse võitis **Mari Viikman** 6. a klassist.

Väikesed näitetrupid võisid nõu ja abi paluda nii klassijuhatajaid, lapsevanemaid kui huvijuhti, kuid parimateks abilisteks olid siiski vanemate klasside õpilased – oma kooliõelt on ikka julgem nõu küsida. Appi tulid 10. klassi tüdrukud **Ave Tõlpt, Anna Saluste, Kelli Lumi, Liisa Ojangu, Regana Kangur ja Häli Ann Reintam**. Häli Ann, kellel kõige suuremad näiteringi kogemused, võttis enda peale kogu selle teatrifestivali juhtimise. Kevadeks olid kõik näidendid juba ka filmilindil ning žürii selgitas välja parimad lood ja näitlejad.

Kuid sügisel tuletati lavalood uuesti meelde ja oktoobrikuus toimunud kolme parima näitetrupi ühisesinemisel oli juba päris teatri lõhna juures. Minule kui koerasõbrale meeldis kõige enam 5. a ja b klassi lavastus "Pluuto otsingul" – ja žüriigi pidas seda parimaks. Päris koera küll koolilavale ei toodud, kuid mängukoerad ajasid ka väga hästi oma asja ära. 4b klassi näidendis "Kohvik" oli nii huumorit kui märulit, ning selles mitut rolli teinud **Mariis Muuga** tunnustati näidendifestivali parimaks tüdrukuks. Kolmandat ja neljandat auhinda jagasid 4. c näidend "Nõitunud kuninganna" ja 5. a ning b klassi lavastus "Tühi köht". Viimane pajatas perekonnast, kelle

"Tühi köht"

Fotod: Anvo Sildnik

elu – ja ka toitumine – käib küll kaasaegses tempos, aga väheke absurdsest. Igatahes naerda sai saal päris kõvasti! Näidendi tekst kuulutati parimaks, samuti sai parima poissosatäitja tiitli **Lars Hendrik Sildnik**.

Vaevalt et kõigist "Loovuse" laval olnud noortest artistidest päris näitlejad saavad. Aga küllap nad oskavad nüüd teatriletendusi vaadata asjalikuma pilguga kui varem.

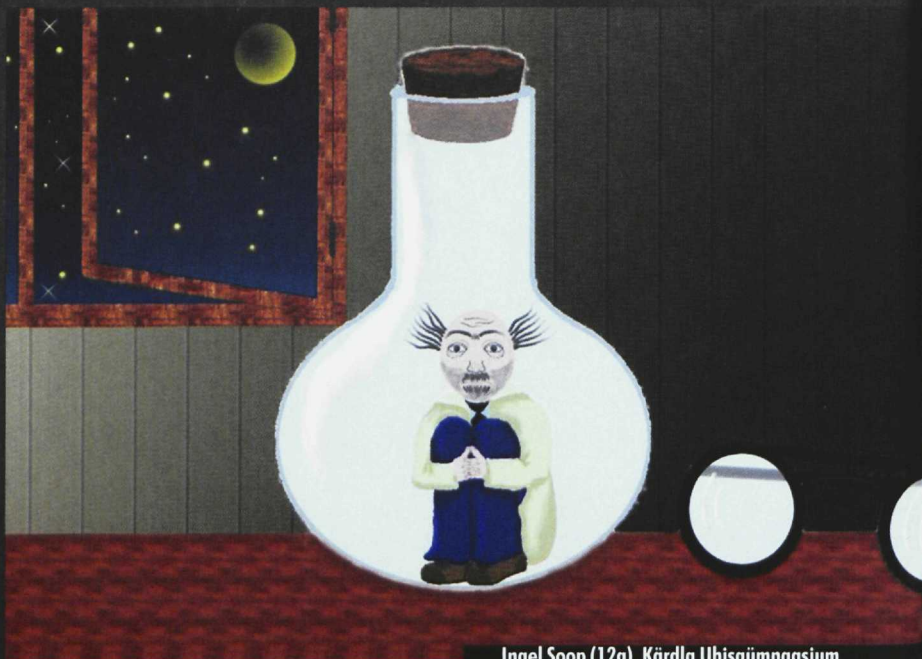
Ja suur asi on seegi, kui tehakse üheskoos midagi vahvat. Ega koolitundides ei õpigi üksteist nii hästi tundma kui näitemängu tehes!

Häli Ann Reintam ütles, et lapsed olid väga leidlikud nii tekstete tehes kui proovides näitlejameisterlikkust lihvides. Ainult et suuremad – need, kellel juba tosin või enam aastaid turjal – olid miskipärast loivad osa võtma... Äkki ongi nii, et parimad aastad loova hoo sisse saamiseks on üheksa, kümme, üksteist?

Leelo Tungal

Krister Kasemaa (8a), Miina Härma Gümnaasium

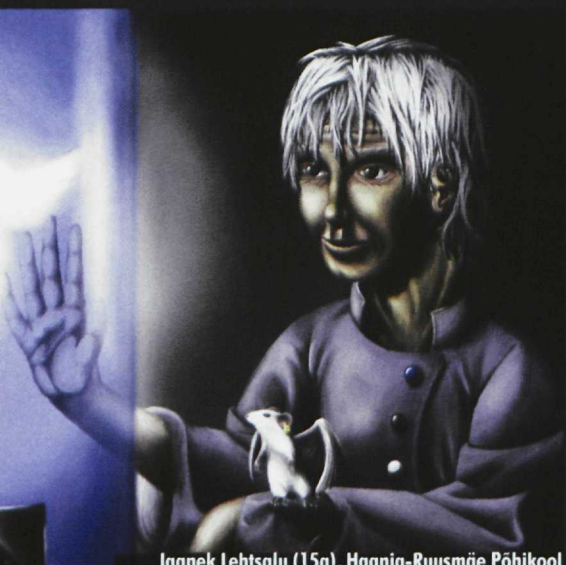
Ingel Soop (12a), Kärdla Uhisgümnaasium

Raido Seene (18a), Tallinna Tehnikagümnaasium

Mari-Ann Piht (18a), Tallinna Reaalkool

Jaane Lehtsalu (15a), Haania-Ruusmäe Põhikool

Kauneimad teadlased arvutisse püütud!

EENeti ja teaduskeskuse AHHA A arvutijoonistuste võistlusele laekus tervelt 3333 tööd! Võistluse teema oli "Palun joonista mulle teadlane!" ja noorte arvutikunstnike lemmikuks osutus Albert Einstein. Ka Isaac Newtonit ja eesti astrofüüsikut Enn Kasakut peeti headeks modellideks!

Osavõtjaid oli rohkesti – tervelt 2924 ning joonistus saabus 181 koolist. Kuni 12-aastaste noorte kunstihuviliste seas võitis Miina Härma Gümnaasiumi 8-aastane õpilane **Krister Kasemaa** portreega Juri Lotmanist. 13-18-aastaste seas oli edukaim **Mari-Ann Piht** Tallinna Reaalkoolist, kes joonistas väikest kasvu mikrobioloogit. Täiskasvanute osas pälvis esikoha **Joonas Sildre** pilt "Teadlane ja teadja". Parimaks juhendajaks valiti **Ako Rääbis** Tartu Karlova Gümnaasiumist. Kõiki võidupilte ja näitust osalenud töödest näeb veebilehel www.eenet.ee/konkurss

Kooliekskursioonidel on õpetajad tavaliselt valvsal pilgul vahti pidamas, et mõni lastest näituse-eksponaatidele käsi külge ei paneks. "Silmadega, ikka silmadega!" püüavad nad õpilasi vaos hoida.

Tule tulevikku käega katsuma!

Vahelduseks oleks mõnus viia klass hoopis **Energiakeskuse**, kus igasugused imevidinad lausa kutsuvad käsi – ja mõni koguni jalgugi – külge panema! Et asi liiga lihtne ei paistaks, ütleme, et tegu on uue interaktiivse ekspositsiooniga **"TULEVIKU LINN"**.

Enne näituse avamist kihutas **Aare Baumer**, kes kõiki ekspositsiooni riistu ja vidinaid tunneb nagu oma kümnet sõrme, imemasinate vahel punase motorolleriga ringi ja kontrollis, kas kõik toimib. Roller, muide, pole tavaline, vaid elektril jõul liikuv! Eemalt pörnitses **elektrrollerit** väike lahtine neljakohaline auto – aga roheline polnud ta kadedusest, vaid ilu pärast: auto teadis, et kui külastajad tulevad, siis ei lasta temalgi omaette konutama jääda.

Vaevalt olid **Aare Baumer**, Energiakeskuse juhataja **Kristel Mõistus** ja Tallinna Linnavolikogu esimees **Toomas Vitsut** lausunud avasõnad, kui näituseruum täitus vürina, mürina, sumina ja kilgetega. Tallinna Kunstigümnaasiumi 6. klass tundis end Tulevikulinnas üsna koduselt – eriti mõnusaks peeti **pöörlevat majakest**, mis pani nii tüdrukud kui ka poisid kollektiivset tiritammi tegema.

Kuigi Energiakeskuses seisab ka pikk rida arvuteid nende tarvis, kes lihtsalt ei suuda kümnet minutitki internetita elada, soovitaksin Tulevikulinnas tegelda hoopiski **velointernetiga**:

otsige üles need kaks arvutit, milles internetis surfamine on ühendatud jalgrattasõiduga!

Tulevikulinnas saab uurida **Leonardo da Vinci lendavat laeva, mänguasjade jõujaama, tuulegeneraatorit, kombijäama**, milles toodetakse nii elektrit kui ka soojust...

Lisaks Tulevikulinna eksponaatidele ootavad käte külgepanemist ka vanad head imeriistad: fakiirivoodi, hääleloomuutaja, helisev põrand ja muud lahedad atraktsioonid.

Pole mõtet kõigest pikemalt kõnelda – see oleks niisama narr kui korraliku jäätiseamspu pakkumise asemel kirjeldada paberil selle mõnusat maitset. Nii et räägi aga isale-emale või klassijuhatajale auk pähe ja seadke siis üheskoos sammud Tulevikulinna!

Energiakeskus (www.energiakeskus.ee) asub Tallinnas aadressil **Põhja pst 29** (Linnahalli trammipeatuse vastas) ning on avatud esmaspäevast reedeni kella 10 – 18-ni ja laupäeviti kella 12 – 17-ni.

Leelo Tungal

Kuidas kujundada linnaruumi noortepäraselt?

Juba terve aasta on Eestimaal maakonnast maakonda liikunud Disainiaasta projekt „Disain tuleb külla“. Selle üheks osaks on koolinoortele mõeldud disaini õpituba „Noorte õu“.

Meistrítubades harutatakse disaineri juhendamisel lahti sellised mõisted nagu linnaruum ja noorte vabaaja veetmise koht / võimalused / vajadused, disain ja disainer ning taaskasutusõhimõtted linnaruumi loomisel. Koos analüüsitakse, millised vaba aja veetmise kohad noortele meeldivad ja miks. Seejärel moodustatakse väiksemad rühmad ning valmistatakse koos lihtne makett meelepärasesest vaba aja veetmise keskonnast oma kodukohas. Makettide tegemiseks kasutatakse kõikvõimalikku taaskasutatavat materjali: topsikuid, karpe, ajalehti, pudelikorke, riide- ja naharibasid ja muud, mida ikka majapidamises üle jääb.

Töötube juhendab **Alina Korsmik**, kes on lõpetanud Eesti Kunsti-akadeemia stsenograafia bakalaureuse- ning õpetajakoolituse magistriskursuse. Alina on teinud kujundusi lasteetendustele ja koolidesse, töötanud kunstiõpetajana ning tema juhendamisel on toimunud disaini-õpitoad pea igas maakonnas.

Alina Korsmik ütleb, et peab koolitust õnnestunuks, kui noored mõistavad, et disaineri töö nõuab pingsat mõttetööd ning võimet teistega koos tegutseda – ainult joonistamisoskusest ei piisa.

Seni on kõik ideed olnud erinevad ja valminud mänguväljakute maketid väga omanäolised. Juhendaja ei anna ühelegi tööle hinnangut. Iga grupp esitleb oma maketti teistele. Räägitakse sellest, mida on maketiga kujutatud ning arutatakse, kuidas sujus omavaheline koostöö. Pärast esitlusi saavad lapsed tagasisidet teistelt gruppideelt. Esiialgu on plaanis õpitubade korraldamist jätkata selle aasta lõpuni. Lähemalt saab korraldatavatest koolitustest lugeda internetilehelt www.disainiaasta.ee

Autor ütleb enda kohta järgmist.
Olen 15, energiline, rõõmus, väga huumorimeelne ning lahke tüdruk. Õpin Viljandi Paalalinna Gümnaasiumis, hinded on neljad – viied. Mu hobideks on korvpall, võrkpall, jooksmine, joonistamine ning lugude kirjutamine. Mulle meeldib sõpradega koos olla ning palju värskes õhus viibida. Vaba aega veedan sõpradega või muusikat kuulates.

Marie Metsur

Roxanne'i lugu

Algus oktoobrinumbris

Pildi tegi Kaiiri Krikk

Roxanne läks kohe juuksurisse ning lausus: "Tehke mulle midagi julget ja ilusat! Mul on kõrini sellest tukast! Värvime juukseid. Ei! Teeme blonde ning musti triipe. Jah, ja keemilised lokid!"

Ta palus enda eest peegli ära võtta selleks, et ta tulemust alles lõpus näeks. Ning see tüdruk, kes talle lõpuks peeglist vastu vaatas, oli ilus, ei – ta oli väga ilus. Roxanne'ile tulid pisarad silma. Kui tüdruk juuksurit kallistanud oli, jooksis ta maniköörija juurde ning lausus: "Palun pange mulle kunst-, ei, geelküüned ja tehke siia mingi muster. Mida ilusat ja samas tagasihoidlikku." Rõivapoes otsis välja kõik riided, mis talle vähegi meeldisid, kuid märkas, et need polnud just kõige moekamad. Tüdruk kutsus endale appi ühe müüja, kes hetke kõige kuumemad riided välja otsis. Poest lahkus Roxanne 12 kilening 6 paberkotiga. Seejärel läks ta kingapoodi ning küsis kohe müüjalt nõu. Seal sai ta 9 paari jalanõusid. Roxanne toppis pisemad kotid suurematesse, astus poest välja ning võttis takso. Koju jõudnud, otsustas tüdruk homseks asju kokku panema hakata, kui avastas, et talle oli jäetud teade: "Pea sinuga rääkima. Kohtume kell 20. 00 Musta Pantri restoranis. Emme."

Roxanne'ile tuli kohe idee. Ta lööb ennast üles, paneb selga uued asjad ning üllatab ema. Taksole rutates jooksis Roxanne liftist välja – otse Teedu sülle. Poiss vaatas Roxanne'i, nagu näeks ta tüdrukut esmakordselt. Roxanne ütles: "Tsuu, Teedu! Sorry, et sulle otsa jooksin, aga kiire oli!" "Roxanne?!" küsis Teet imestunult. "Mina jah," vastas tüdruk. "Sa näed veel ilusam välja kui tavaliselt!" kokutas poiss.

"Mida? Kuule, hiljem räägime, eks!" lausus Roxanne ning andis Teedule põsemusi. Teet punastas, kuid seda Roxanne enam ei näinud. Restorani kohale jõudes märkas Roxanne oma ema, koos ta "töökaaslasega". Tüdruk läks nende juurde ning istus lauda. Ema vaatas teda nagu mingit maailmaimet. "Rox?" küsis ta imestunult. "Mina jah," vastas tüdruk. "Millest sa siis rääkida tahtsid?" – "Meil – minul ja Robertil on sinule uudis," alustas ema. "Olete paar, jah?" päris Roxanne. "Seda ka, aga meil on sulle suurem uudis! Sa saad endale venna!" teatas ema.

Roxanne ei suutnud oma kõrvu uskuda. Ta saab endale venna! Tüdruk tõusis püsti. "Roxanne, palun ära mine!" palus ema nutuselt, kuid Roxanne'il polnudki mõttes kuskile minna. Ta hoopis kallistas ema ning tolle peikat. "Tänan!" lausus ta. "Hästi tehtud! Mu elu on hakanud ülesmäge minema!"

Roxanne jooksis nii kiiresti kui suutis ema töö juurde. Sinna jõudes ei hakanud ta lifti ootama, vaid lippas trepist tuhinal üles seitsmendale korrusele. Ta avas ema kontori ukse – ja mida ta nägi? Tema ema suudles mingi mehega. See oli see niinimetatud töökaaslane, kes neil mitmeid kordi õhtusöögil oli käinud. "Roxanne, ma võin seletada!" lausus ema, kuid Roxanne vastas külmalt: "Anna mulle oma krediitkaart, sellest piisab." Ema otsis ruttu oma kaardi, Roxanne võttis selle ning hakkas minema. Ukselt vaatas tüdruk tagasi: "Järgmine kord pange uksele silt: "Ettevaatust, jooksuage!" Ust sulgedes imestas ta, et polnud pistnud nutma, vaid võttis kõike naljaga.

Roxanne hakkas kõva häälega naerma. Järjekordne kordaläinud päev!

Nad veetsid koos hubase õhtu. Hommikul oli Roxanne küll väsinud, kuid õnnelik oma ilusa elu üle. Koolis sai ta ainult kiituste osaliseks. Keegi tibidest ei uskunud, et see on nende arminägu. Tal ju polnudki armi ning ta oli nii-ii ilus. Paljud kutid vilistasid talle järele ning esmakordselt mõistis ta, mis tunne on olla ilus, kuid... üks asi kripeldas tal südamel.

Roxanne läks Teedu juurde, võttis poisil käest kinni ning tiris ta koridori. Kõik vaatasid neid suure imestusega. "Mida see eile tähendas?" päris Roxanne. "Aa... see... see tuli mul kogemata, ma olin segaduses," nohises Teet.

Juba päästsid poisi koolikell ning kuri õpetaja, kes sõnas: "Võib-olla arutaksid meie turteltuvid oma abieluprobleeme peale kooli?". Roxanne otsustas, et ei neela enam neid ütlusi alla, mitte enam. "Ega teie abieluprobleemid meiega seotud pole!" Klass imestas. "Hästi pandud!" kiitis Felix. Roxanne ei klassiõed mõistsid, et tüdrukust on neile tugev konkurent ja ohtlik vastane saanud, seetõttu proovisid nad talle külje alla pugeda. "Ma ei kannata tibisid, kes kahepalgelised on!" nähvas ta. Tüdrukud tõmbusid imestunult tagasi. Aga – ärge arvake, et Roxanne seoses oma ilu ja populaarsusega isekaks muutunud. Ei! Tal oli nüüd lihtsalt piisavalt enesekindlust, et öelda vastu neile, kes seni ta elu põrmuks olid teinud. Õhtul kodus istudes tuli Roxanne'ile meelde isik, kelle ta täiesti ära unustanud oli – Elvis. Roxanne logis ruttu msn-i ning sai Elviselt kirja.

Elvis (H) says:

Kui sa minuga rohkem suhelda ei taha, siis ütlegi seda. eks!

Süütuke says:

Miks sa nii arvad?

Elvis (H) says:

Kuna ma olen kuulnud, et oled nüüd üle linna kuulus ning ei usu, et minusuguse tavalise poisiga tegemist tahad teha.

Süütuke says:

Ära ütle nii! Sa pole tavaline!!! Oled eriline.. aga...

Vahepeal on tõesti palju juhtunud. Mul on peres juurdekasvu oodata, mu välimus on täielikult muutunud ning olen öelnud asju, mida juba aastaid öelda olen tahtnud.

Elvis (H) says:

Ühe sõnaga oled muutunud tibiegoilueediks?

Süütuke says:

Mis nüüd teisiti on??

Elvis (H) says:

Ma olen sinusse armunud, Rox!

Ja juba oli Elvis msn-ist välja loginud. Roxanne ei teadnud, mida sellest arvata. Ta tegi endale rohelist teed ning läks voodisse. Hommikul ärkas Roxanne enne kellatirinat. Ta sättis end riidesse ning tõmbas pikasäärelised saapad jalga, võttis õpikuid täis käekoti ning astus uksest välja. Koolipäev möödus enneolematult rahulikult, kuni miski Roxanne'ile häirima hakkas. Ta ei mõistnud, mis see oli, kuni avastas, et Teetu polnud koolis. Roxanne küsis poisi kohta oma taga istuvalt Riinalt. "Ta sõitis ära, nädalaks vist. Kui ma õigesti aru sain, olla tal mingi tibiga jamad, aga miks sa pärid?" uuris Riina. "Mul oli talle üks jutt," vastas Roxanne, võttis oma asjad ja lahkus klassist.

Teda piinas mõte: miks läks Teet ära ja kuidas saab Elvis teda armastada? Tüdruk võttis kotist mobiili ning otsis Teedu numbrit, mida ta loomulikult ei leidnud. Seejärel võttis ta lahti selle sõnumi, mille talle Elvis saatnud oli. Tüdruk vajutas helista klahvile. "Telefon, millele te helistate, on välja lülitatud

või asub väljaspool võrgu teeninduspiirkonda" kostus sealt.

Roxanne ei saanud aru, miks kogu see asi talle nii hinge läks. Tegelikult oli Teet ju lihtsalt klassivend ning Elvis...Elvis oli mingi suvaline poiss internetist. Kuid siis mõistis Roxanne, et asi polegi nii lihtne. Teet ei ole lihtsalt klassivend ning Elvis pole suvaline poiss...

Kodus avas ta kohe msn-i ikooni ning logis sisse. Polnud ei Teetu ega Elvist. Tüdruk otsustas neile mitte mõelda ja oma kodutöid tegema hakata.

Õhtul helises telefon. "Kas Roxanne kuuleb?" küsis naise hääl telefonist. "Jah. Kes küsib?" vastas Roxanne. "Ma olen Teedu ema," lausus naishääl. "Tahtsin sulle teada anda, et Teeduga juhtus pisike õnnetus ning ta on haiglas." Roxanne mõtles, miks Teedu ema just temale helistas. "Teet on sinust palju rääkinud ja mõtlesin, et kuna te hästi läbi saate, siis annan sulle teada," sai Roxanne juba oma mõttele vastuse. "Kas teda võib vaatama minna?" küsis Roxanne. "Jah," vastas naine. Roxanne kirjutas kiiruga oma emale kirja: "Kallis ema! Olen haiglas, nii et ära muretse! Roxanne."

Haigla kioskist ostis ta Teedule sokolaadi.

Palat nr. 364. Roxanne astus ruumi. Kõik seal oli valge ja lõhnas haigla järele. Palatis oli neli voodit ja paremalt esimeses voodis lamaski Teet.

"Mis juhtus?" päris Roxanne.

"Üks rolleriga kutt sõitis mulle otsa," jutustas Teet.

"Appi, kui jubel!" ehmus tüdruk.

"Mul on juba hulleminigi olnud, mul ei tule küll hetkel midagi meelde, aga..." ütles Teet.

"Ma tõin patsiendile sokolaadi." naljatas Roxanne.

"Ära mõnita, aga tänud." vastas Teet.

Roxanne'ile telefon helises ja sellest kõlas ema ehmunud hääl: "Roxanne, miks sa haiglas oled? Mis juhtus? Ma tulen kohe sinu juurde! Ole rahulik, eks!"

"Ma olen Teedul külas, aga järele võid mulle küll tulla!" vastas Roxanne rõõmsalt.

"Nii et sinuga on kõik korras?" rõõmustas ema. "Okei. Ma hakkan kohe tulema. Tsau!"

"Ma pean nüüd minema, aga sina söö palju šokolaadi ja saa terveks, eks!" ütles tüdruk Teedule tõsiselt otsa vaadates.

"Jess, boss!" vastas Teet.

Roxanne ei suutnud lahkuda, ilma et oleks Teedule põsemusi andnud. Ent nii see juhtus: Roxanne kummardus Teedule põsemusi andma, kui Teet näo tema poole keeras ja põsemusist sai suudlus. Ehmunult võttis Roxanne oma koti ning hakkas minema.

"Külastage meid jälle!" hõikas Teet talle järele, kuid Roxanne seda enam ei kuulnud. Tüdruk seisis juba ärevana liftis. All ootas teda juba ema ning nad sõitsid kodu poole. "Ära enam kunagi nii tee!" noomis ema tütar. "Ei tee!" lubas tütar.

Kodus hakkas Roxanne joonistama. Alati, kui ta millegi üle järele pidi mõtlema, hakkas ta erinevaid inimesi maalima. Kui tal pilt peaaegu valmis oli, tuli ema tuppa, et tütar sööma kutsuda, ning imestas: "Miks sa Teetu joonistad?". – "Ei joonista ju!" vastas Roxanne, kuid tööpoolest – ta joonistatud poiss nägi täpisealt samasugune välja nagu Teet.

"Kogemata," vastas Roxanne.

"Ahah... Aga tule nüüd sööma, eks!" ütles ema.

7.-15. detsembrini
taas Tallinna Linnahallis

TELE2

esitlevad

Pipi Pikksukk

Muusikal ASTRID LINDGRENi raamatu järgi

nimiosas
NELE-LIIS VAIKSOO

muusika Ülo Vinter, Ülo Raudmäe
libreto Sulev Nõmmik
laulutekstid Enn Vetemaa

lavastaja Marko Matvere
muusikaline juht ja dirigent Erki Pehk
koreograaf Märt Agu
kostüümikunstnik Gerly Tinn
dekoratsioonikunstnik Krista Toom
grimmikunstnik Tiit Luht

Sepo Seeman, Kaili Viidas,
Jaanus Mehikas, Andrus Vaarik,
Marika Vaarik, Kelli Uustani,
Raivo Rüütel, Terje Pennie,
Indrek Pertelson või Heiki Nabi jpt

Piletid müügil Piletilevis
ja Statoilides üle Eesti
www.muusikal.ee

IGEPAGroup

geotime

Amelia

AS ALL stage
stage building company

pagaripoisid

Paulig

FASFIN 1182

trimmi
studium

SMITHBRIDGE

Astrid Lindgren – 100!

Tere!

Mina olen Brita Liivamaa ja olen pärit sellisest väikesest riigist nagu Eesti. Minule meeldib enamus Sinu raamatutest, enamus selle pärast, et ma ei ole jõudnud veel kõiki raamatuid lugeda. Õnneks on enamus Sinu raamatuid tõlgitud ka eesti keelde. Meil on paljud sinu raamatud isegi kooli kohustusliku lugemise nimekirjas. See tähendab seda, et paljud suured inimesed hindavad väga kõrgelt Sinu kirjutatud raamatuid. Ka minu ema lapsepõlve lemmikraamat oli „Bullerby lapsed”, seda raamatut olen ma ise ka juba lugenud ja mulle meeldis see väga. Eriti meeldisid mulle Britta tegemised, võib-olla sellepärast, et meil on temaga sarnane nimi.

Sinu teoste järgi on meil tehtud ka palju teatritükke. Hiljuti käisime kogu perega vaatamas muusikali „Pipi Pikksukk” ja sügisel läheme vaatama kogupere-etendust „Bullerby lapsed”.

Olen vaadanud ka Rootsis tehtud filme Sinu kirjutatud juttude põhjal, eriti hea on see, et neile on loetud peale ka eestikeelne tekst, sest kahjuks ma rootsi keelt veel ei oska.

Ma olen käinud ka koos perega Rootsis kahel nii-öelda Pipimaal.

Üks asub Vimmerbys ja teine Gotlandi saarel. Mulle endale meeldis rohkem Gotlandi oma, sest seal sain ma ka koos Pipi ja tema ahviga pilti teha.

Tore, et Sa oled kirjutanud nii palju lõbusaid ja huvitavaid raamatuid. Loodan, et jõuan suuremaks saades läbi lugeda kõik Sinu raamatud ja kunagi nendest ka oma lastele jutustada, nagu seda tegi minu ema.

Suur tänu!

Brita Liivamaa Laagri Kooli 4 T klassist

14. novembril on paljude laste lemmikirjaniku Astrid Lindgreni 100. sünniaastapäev. Eesti Lastekirjanduse Keskus korraldas kevadel kirjavõistluse kõigile, kes Lindgreni raamatutest lugu peavad. Siin avaldatud Brita Liivamaa kiri oli üks äramärgitutest.

Fotod: Eesti Lastekirjanduse Keskus

Kas tunned Astrid Lindgreni loodud raamatutegelasi?

Missuguses raamatus tegutsevad Kalle, Eva-Lotta ja Anders?

Kes on Ahlberg?

Mis on Väikevenna õe ja venna nimed?

Kes oli see Lindgreni loodud eriti vallatu tegelane, kellest sai suurest peast vallavanem?

Mis on Pipi Pikksuka täielik eesnimi?

Missuguses külas elavad Liisa, Lasse, Bosse, Olle, Britta ja Anna?

Kes on Mooses, kes armastab üle kõige Stina süles istuda ja räime süüa?

Ootame vastuseid toimetusse enne 1. detsembril! Õigete vastuste saatjate vahel loosime välja lindgrenlikke auhindu!

Karud on koopas ja hakkavad talveunne jääma. Ainult väike karupoeg rabeleb ringi ega lase teistel uinuda.

“Miks sa ei maga, Mõmmi?” küsib karuema pahaselt.

“Mul pole und!” kurdab karupoeg.

“No kas ma ei öelnud sulle, et septembris ei tohi kohvi juua!”

Kuidas on kõige parem koletist ehmatada? Tuleb talle peeglit näidata.

Kaks kärbest lähevad motikatega sõitma. Üks neist paneb prillid ette.

“Miks sa prille kannad?” imestab teine. “Kas su silmanägemine on viletsaks jäänud?”

“Ei – ma lihtsalt ei kannata, kui putkad sõidu ajal silma lähevad!”

Mida emajänes ütleb jänkupojale, kui see küsib, kuidas ta ilmale tuli?

“Sind leiti mustkunstniku kübarast!”

Mille poolest sarnaneb elevant spagettidega?

Mõlemat on raske kahvli otsa saada.

Hiir ja elevant otsustasid kaalujälgijateks hakata.

“Mina võtsin eelmisel nädalal kümme grammi alla!” uhkustab hiir.

“Mina ka!” hüüab elevant rõõmsalt.

Mis saab siis, kui ühendada elevant hiirega?

Londiga arvuti!

Miks sülearvutil on hiir?

Kui tal oleks hiire asemel elevant, siis ei saaks teda ju sülle võtta!

Emakeeletunnis küsib õpetaja: “Kas keegi oskab öelda, kuidas on mitmus sõnast “laps”?” Palun, Juku!”

“Lapselaps!”

“Juku, su hinded ei meeldi mulle mitte üks raas!” pahandab isa Juku tunnistust uurides.

“Mõtle, kui sarnane maitse meil on!” rõõmustab Juku. “Mulle ei meeldi nad samuti!”

Vanatädi näeb Jukut hilisel õhtutunnil pargipingil istumas.

“Kas su isa-ema teavad, et sa nii hilja kodust väljas oled?” kurjustab ta.

“Aga kas sinu abikaasa teab, et sa õhtusel ajal pargis võõraid mehi tülitad?” küsib Juku vastu.

“Juku, miks sa oma sõpru lõunalauda ei kutsunud?” küsib ema.

“Ema, aga nad pole mulle ju midagi paha teinud!”

Juku istub jõe ääres ja õngitseb. Korraga märkab ta, et teisel pool jõge seisab võõras mees, kes paistab eksinud olevat.

“Kuule, poiss, ütle, kuidas ma teisele kaldale pääsen?” küsib eksinu.

“Aga sa oled ju juba teisel kaldal!” imestab Juku.

Mardid-kadrid, maast lahti!

November on meie rahvakalendris mardi- ja kadrikuu. Mardi- ja kadrisandikombed on eestlastel ju vahvad – ole aga nohe ja tee järele! Põlvamaa noored ei lepi vanade mardi- ja kadri lauludega – nemad kirjutasid ise uued ja huvitavamad. Neid võib meistki igaüks mardisanditades ette laulda!

...KADRI ÜLE KARJA

Kadri toob kaasa karjaõnne:
soki sees on seaõnne,
püksitaskus põrsaõnne,
lipsusõlmes lambaõnne,
tuhvli sees talleõnne,
laternas on lambaõnne,
vestitaskus vasikaõnne,
pulloveris pulliõnne,
viisupaeltes varsaõnne,
kampsunis on kanaõnne,
kaabuservas kukeõnne,

taskurätis tibuõnne,
nahksaapas naaritsaõnne,
murumütsis meriseaõnne,
botastes boamaaõnne,
jakitaskus jäneseõnne,
kuuetaskus küülikuõnne,
koti sees on koeraõnne,
karvamütsis kutsikaõnne.
Lauta loomi lähedaid,
tuppa lemmikuid toredaid!

Viluste Põhikooli 9. klass

MART ON ÜLE MAA...

Viskan sisse viljaõnne,
kaussidesse kesvaõnne,
toolipadjale tatraõnne,
kelderisse kartuliõnne,
sahvrinurka sibulaõnne,
laua pealla linaõnne,
riiulille rukkiõnne,
põrandalle päevalilleõnne,
pingi pealla päevalilleõnne,
nurkadesse nisuõnne,
korstna otsa kõrvitsaõnne,
katuselle kabatsokiõnne!
Perele palju päikest,
tädile tanguteri,
onule odrateri,
poegadele põlluõnne!
Jõukus majja jäägu,
põlluvilja palju olgu!

Viluste Põhikooli 6. klass

Leelo Tungla
fotodel on
Harjumaa
mardisandid

Teatavasti moodustab trikist üle poole

esitus ja ülejäänud osa tehnika. On öeldud, et suureks mustkunstnikuks saamiseks piisab, kui oskad kolme trikki perfektselt ja esitad neid omanäoliselt. Hollandi mustkunstniku **Tommy Wonderi** (kodanikunimega Jacobus Maria Bemelman) repertuaari kuulus kõvasti rohkem kui kolm trikki, mida ta esitas perfektselt, sundimatult ja naudinguga.

Tommy Wonder sündis 29. novembril 1953 ning suri pärast lühiajalist võitlust kopsuvähiga 26. juunil 2006.

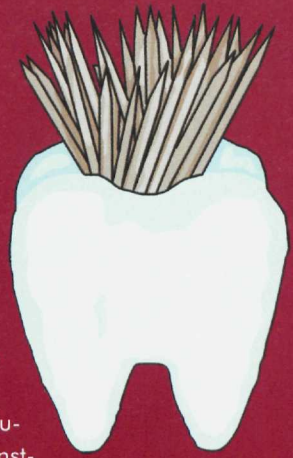
Tommy Wonderi suurepärase artistlikkuse saladus peitus lisaks loomulikule andele ka kolmes Haagi Esinemise Akadeemias (Academie voor Podiumvorming) veedetud aastas, kus ta õppis näitlemist, tantsimist ja laulmist.

Oma mustkunstnikukarjääri jooksul esitas Tommy Wonder nii lähi- kui lavamaagiat, tehes mõlemat suurepäraselt. Oma repertuaari töötles ja disainis Wonder ise. Tegu oli tõepoolest suure artistiga, kes oli ka oma kolleegide seas kõrgelt hinnatud. Ta võitis 1979. ja 1988. aastal teise koha Maailma Mustkunsti Meistrivõistlustel (World Championships of Magic) ning 1999. aastal premeeriti teda Maailma Mustkunsti Auhindade jagamisel (World Magic Awards) kui parima käteosavusega esinejat. 5. augustil 2006 sai Tommy Wonder postuumselt Teooria ja Filosoofia auhinna FISMi Maailma Meistrivõistlustel Mustkunstis.

Trikk:

„Hammaste puhastamine on nagu needus,“ teatab mustkunstnik, „Äidetakse, et kui inimesed oma hambaid mitte kunagi ei peseks, puhastaksid need end ise. Kes aga kordki hambaharja on kasutanud, peab igal hommikul ja õhtul oma suud puhastama. Ja nagu hambaharjast veel vähe oleks, on inimesed leiutanud ka suuvee, hambaniidi, hambaorgi... Sellest viimast tahaksingi ma rääkida. Teatavasti kasutatakse hambaorki vahetult pärast söömist. See ei ole küll just eriti ilus vaatepilt, kui peenes restoranis einetav daam hakkab oma hambaid tikuga surkima, ent ühiskonna nõudmistele tuleb järele anda. Kui toit on hambavahedest välja urgitsetud, tekib järgmine probleem – mida võtta ette kasutatud hambaorgiga? Kõige lihtsam on see lihtsalt ära kaotada. Las ma näitan teile!“ Nende sõnadega võtab maag lauvalt hambaorgi, kommenteerides: „Hetkel on tegu siiski kasutamata tikuga, et toidujäätmed kellelgi süda läikima ei ajaks.“ Mustkunstnik näitab, et ta mõlemad käed on tühjad ning asetab hambaorgi

seejärel oma paremasse rusikasse. Piisab vaid kergest käeviibutusest ning tikk on kadunud. „Nii lihtne see ongi,“ teatab mustkunstnik ning jätkab: „Kui aga keel tunneb, et kuhugi hamba vahele on mõni lihatükk siiski jäänud, saab selle sama hambaorgi silmapilguga tagasi tuua.“ Käeviibutuse möödu- des ongi hambaork taas mustkunstniku käes. Rahulolevalt asetab ta hambatikku lauale ning näitab, et tema käed on mõlemalt poolt tühjad.

Salgitus:

Selle triki jaoks on lisaks hambaorgile vaja väikest tükki läbipaistvat kleeplinti. Enne esinemist tuleb hambaork kleepida otsapidi parema käe põidla külge nii, et tiku teine ots oleks suunatud randme poole. Kui põialt nüüd kõverdada ja kätt rusikas hoida, tundub, nagu hambaork oleks lihtsalt käes. Kui aga sõrmed välja sirutada, peopesaga publiku poole, kaobki hambaork ära. Enne publiku ette astumist tuleb hambaork põidla küljest ära võtta, jättes kleeplindi koos tikust tekkinud kumerusega sinna alles. Kuna kleeplint on läbipaistev, ei suuda publik seda paarimeetrise vahemaa tagant märgata. Hambaorki paremasse rusikasse surudes tuleb jälgida, et see satuks kleeplindi ja sõrme vahel olevasse „auku“. Kui tikk on paigas, võib võluma hakata – käsi rusikasse ja hambaork on olemas, sõrmed sirgu ja hambaork on kadunud

Mustkunstnik
Ande

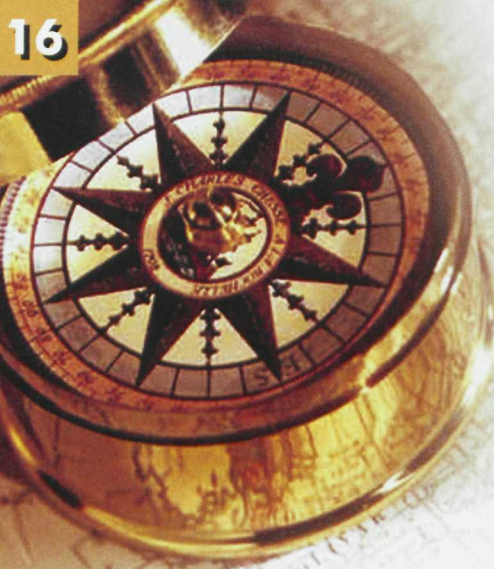

Karikatuur
Tommy
Wonderist

Mustkunst ja mustkunstnikud

Ande 20.2007

Üks lühike lugu kompassist

Kompass oli igati viks pois. Tegi igal hommikul hommiku-voimlemist. Ikka põhi, lõuna, ida, lää. Põhi, lõuna, ida, lää. Kord nädalas aga oli tal nii-öelda koormustreening. Mis tähendas, et harjutama pidi ka kirre, kagu, edel, loe-suunal. Oeh, võhmale võttis! Aga kompass oli endaga maru rahul. Kui oled kompass, pead oma au kõrgel hoidma. Nii tähtsal ametikohal ei tohi end hetkekski lödvaks lasta.

Kes siis lödva kompassi abil ilmakaari määrab!

Tegelikult kohtaski kompassi enamjaolt mitte ilmastiku-kindlate koduseinte vahel, vaid hoopis kusagil kaugel. Vahel koguni väga kaugel. See sõltus peremehe reisisihist ja rahakoti paksusest. Mida paksem see oli, seda suurejoonelisemalt eelolevat reisi planeeriti. Ja kompassil, olge lahked, oli ka siinkohal paljuski kaasa rääkida. Suuna näitas kätte ju ikkagi kompass.

Niimoodi oligi siis kompass pool maakera läbi rännanud. Ah et kus ta kõik viibis? Teate, ehhe-hee, kergem on küsida, kus ta viibinud POLNUD. Ja neid kohti jäi maakera peal iga aastaga aina vähemaks. No näiteks polnud kompass kordagi Päräpõrgus käinud, samuti Kintsuotsal ega Karusealsamuses. Aga kes seal üldse ON käinud? Tõsised reisumehed ei lähegi taolitesse unustuse hõlma vajunud kantidesse. Ei, ei, ei. Õige reisumees valib ikka mõne palju EKSOOTILISEMA ja põnevama koha. Kuhu on pikk maa minna ja kust saab palju kaasa tuua. Kompassi peremees oli tavaliselt muljeid kaasa toonud. Kuivõrd ta pajatused ka tõele vastasid, seda ei tahtnud kompass kommenteerida. Oma kaaslaste jutte pole viisakas kahtluse alla seada. Sest ega kompassigi jutt alati tõe pärast räägitud olnud.

Kord aga jäeti kompass koju. Üksi. Ju siis olid kompassi peremehel mingid plaanid, mis välistasid kompassi kaasa võtmise. Ega kompass solvunud. Kui, siis hästi natuke. Sest lõppude lõpuks olid kompassil pääle kohustuste ka ÕIGUSED. Õigus puhkusele näiteks. Sellega kompass enda kojujätmist õigustaski.

Vahetult enne lahkumist pani peremees kompassi kaminasimsile samet-riidest alusele. Palus kompassil korra veel kirdesuund kätte näidata ning ütles manitsevalt:

“Sa jääd täna koju. Puhka, naudi vabadust ja lahuta meelt! Sa võid teha kõike. Ainus, mida sa teha ei tohi, on magnetiga suhtlemine. Aga seda ei pea ma sulle ju ütlemagi, eks ole!” Kompass noogutas nõusoleku märgiks nõela.

Adjöö! Ja peremees oligi läinud.

Ei tulnud ta järgmisel päeval. Ei tulnud ta järgmisel nädalal. Ei tulnud ta järgmisel kuul. Ei tulnud ta järgmisel aastal. Kompassi peremees ei tulnud ka ülejärgmisel aastal.

Kaks aastat oli kompass truult oma peremeest oodanud. Puhanud, nautinud vabadust, lahutanud meelt, nagu peremees soovitas. Vahepeäl tegi ta muidugi ka trenni, et vormis püsida.

Lõpuks ei pidanud kompass enam vastu. Ta pidi midagi ette võtma. Kohe praegu! Meeleheites tormas kompass kööki. Külmi juurde, mille ukse pääl elas magnet.

Äkki magnet teab midagi peremehest? Saadetud postkaardid pani ju perenaine alati magnetiga külmi külge. Äkki oli peremeeski kaardi saatnud?

Usute või mitte, aga kompass oli õigesti aimanud! Magnet teadis rääkida, et juba eelmisel varakevadel oli peremees kaardi saatnud. Oli õige ilus kaart teine – lumiste mägedega ja puha. Pikal postiteekonnal aga oli kaart omajagu kannatada saanud ja sestap ei saanudki selgust, kas ja millal peremees tagasi jõuab. Nähes kompassi näol suurt kurbust, patsutas magnet teda sõbramehelikult.

“Küll kõik korda saab!” lisas magnet julgustavalt.

Ebakindlal sammul taarus kompass tagasi kaminasimsile, sametisele alusele. Küll kõik saab korda, kumisesid kõrvus magneti sõnad.

Sellest ajast pole kompass enam selget juttu ajanud. Keerutab muudkui kompassinõela sihitult ühe ilmakaare juurest teise.

Ja on muidu kentsaka olemisega. Poleks ta vaid tolle magneti juurde läinud, nagu peremees manitses! Magnet jutt ja õlalepatsutus mõjuvadi kompassidele KATASTROOFILISELT!

Jahhh. Kurb lugu, mis?

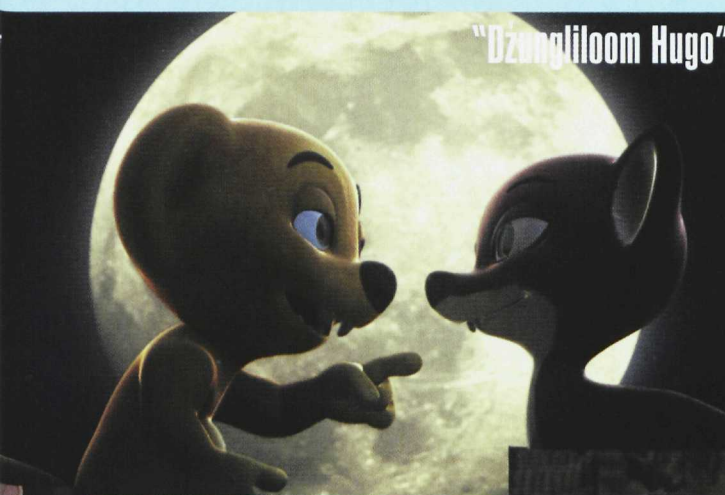
Kas sina tead, mida sinu kompass praegu teeb?

Sellest ajast pole kompass enam selget juttu ajanud. Keerutab muudkui kompassinõela sihitult ühe ilmakaare juurest teise.

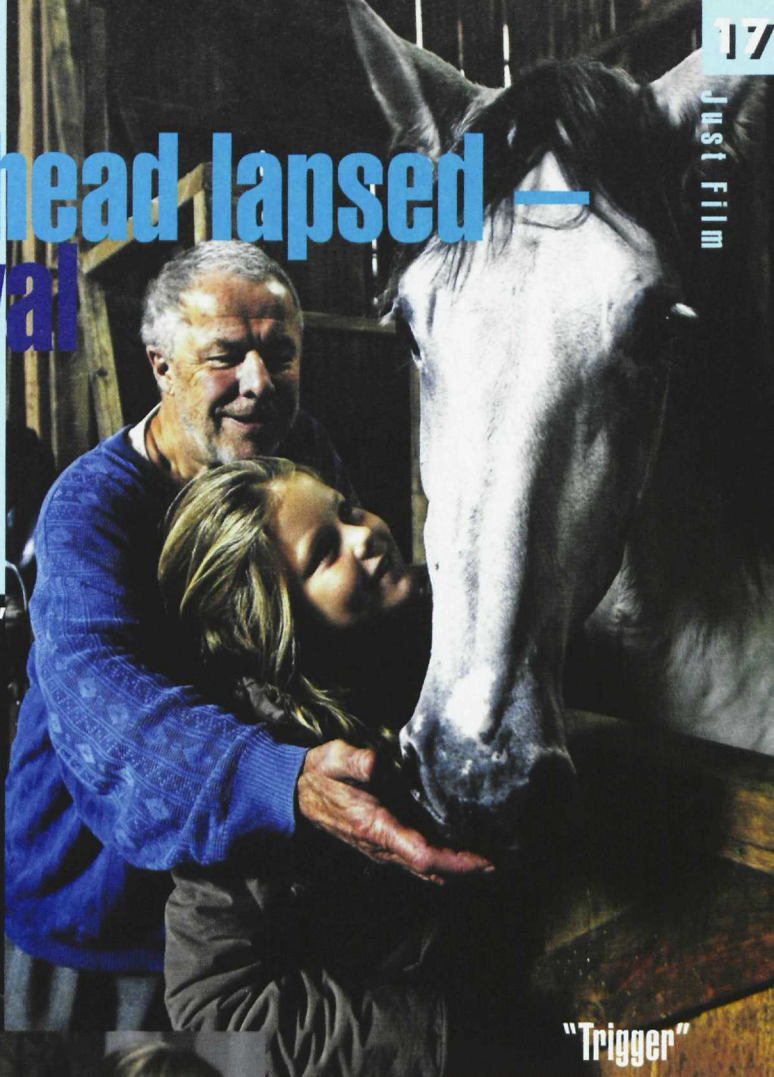
Nonii, kõik head lapsed – Just Film festival läheneb taas!

Just Film

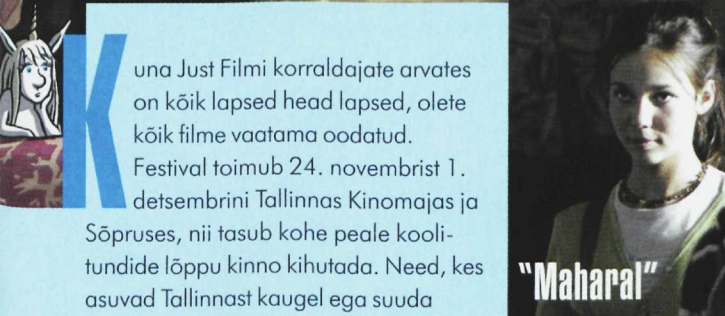
17

"Džungliloom Hugo"

"Trigger"

"Maharal"

Kuna Just Filmi korraldajate arvates on kõik lapsed head lapsed, olete kõik filme vaatama oodatud. Festival toimub 24. novembrist 1. detsembrini Tallinnas Kinomajas ja Sõpruses, nii tasub kohe peale koolitundide lõppu kinno kihutada. Need, kes asuvad Tallinnast kaugel ega suuda õpetajat veenda, et too pealinna kino-

külastuse korraldaks, saavad mõningaid festivali programmi filme näha Tartus, Jõhvis, Viljandis ja isegi Kärdlas.

Just Film festivali avafilmina esilinastub animatsioon **"Džungliloom Hugo"**. See on superarmas multikas, sakslased ütlesid selle kohta lausa über-armas. Muuseas – see film on küll tehtud Taanis, kuid mitmed eesti animatsioonitegijad osalesid "Hugo" sünnis, nii et tulge kinno vaatama, et ka eestlased oskavad vägevat 3-D animatsiooni teha. "Džungliloom Hugo" räägib haruldasest džunglielukast, keda salakütid kõigest hingest himustavad. Iga puu taga varitseb oht ja Hugo satubki lõksu. Nüüd asuvad ta sõbrad päästemissioonile, sest Hugo peab pääsema tagasi džunglisse vabadust maitsema.

Vabadusest räägib ka Norra film **"Trigger"**. Trigger on imekaunis hobune, kellega 11-aastane Alise ühel saatuslikul päeval kohtub. Hobune on metsik ja tema jalgadel on peksmise jälgi. Sellest kohtumisest algab seiklus, mida keegi ei osanud oodata. Alisest, kes üle kõige kardab hobuseid, saab korraga enese tahtmata ainus inimene, kes võiks Triggeri elu päästa.

Selleks aga, et vabadust saavutada, peab vahel kasvama

suuremaks ning see pole alati lihtne. Prantsuse kummaline animafilm **"U"** räägib just sellest. Mona on hiireprintsess, kes elab oma mereäärses kõledas lossis koos kahe kurja rotiga. Mona üksindusest ja kurvastusest ilmub korraga väike üksisarvik U, kelle ülesandeks on Mona õnnelikuks teha. Neist saab lahutamatu paar. Aeg läheb

edasi ja Monast kasvab kaunis printsess ning korraga, kui Mona esimest korda päriselt armub, pannakse tema sõprus U-ga proovile. Kui sulle meeldis "Belleville'i kolmikud", siis meeldib ka "U" – fantaasiaküllane ja südamluk multifilm, milles tegutsuvad kõrvuti uskumatud ja uskumatult armsad tegelased.

Seiklusi jagub kõigisse Just Filmi filmidesse. Tsehhi film **"Maharal"** räägib loo Alenast, Davidist ja Ondrast, kes elavad Prahast ning satuvad salapärase talismani otsingule, mis viib neid vana kindluse varemetesse, katakombidesse ja keldritesse... Huhu – tegemist on küll mängufilmiga, kuid ajaloolised allikad väidavad, et see salapärane talisman, mis kunagi kuulus Praha rabi Jehuda Löw ben Becalelele on tegelikult ka olemas olnud. Lõplikult olla ta kaduma läinud Teise maailmasõja ajal, kuid kes teab, millal saatuslik talisman taas välja ilmuda võib?

Filme on veel palju ja erinevaid: Just Filmi eesmärgiks on, et iga vaataja leiaks programmist selle päris oma filmi! Vaata festivali kodukale www.justfilm.poff.ee ja leia kõigi nende kümnete filmide hulgast Just see film, mis Just Sind ootab.

Elen Lotman

Eesti Lastekirjanduse Keskuse patroon on Evelin Ilves

Paljud lapsed üle Eesti on osalenud Nukitsa hääletusel, meisterdanud nukke Edgar Valteri raamatutegelaste järgi, joonistanud H. C. Anderseni muinasjutude järgi pilte ja kirjutanud kirju Astrid Lindgrenile. Kõigi nende üle-eestiliste lastekirjandusürituste korraldajaks on olnud Eesti Lastekirjanduse Keskus. Tuleval aastal saab see tore asutus 75 aastaseks ning Eesti riik teeb sünnipäevalapsele värika kingituse: peatselt avatakse Lastekirjanduse Keskuse uus maja, mis asub Tallinna vanalinnas, **Pikk tänav 73**.

Mis selles lastekirjanduse lossis toimuma hakkab, sellest kõneleme tulevikus. 10. oktoobril peetud pressikonverentsi ajal käisid hoones alles siseviimistlustööd, kuid suurde saali oli kogunenud hulk tähtsaid inimesi.

Eesti Lastekirjanduse Keskuse patrooniks on nüüdsest Vabariigi Presidendi abikaasa **Evelin Ilves**, kelle sooviks on see, et lapsevanemad leiaksid rohkem aega koos lastega lugeda. Oma väikesele tütrele loeb presidendiproua rõõmuga raamatuid ette. Kultuuriminister **Laine Jänes** tegi teatavaks ilusa uudise: aasta 2010 kuulutatakse lugemisaastaks. Lastekirjanduse Teabekeskuse direktressil **Anne Randel** ja ta töökal naiskonnal pole headest ideedest kunagi puudust tulnud – uues lasteraamatulossis on nüüd ruumi tuhande toreda mõtte elluviimiseks. Jääme põnevusega ootama uue maja avamist!

Ettelugemise päev Tallinna Keskraamatukogus

19. oktoobril tähistati Tallinna Keskraamatukogus ilmatu suurt ettelugemise päeva: lisaks näitlejate lugemiskunstist osasamisele astusid võistlustulle Astrid Lindgreni raamatutekstide lugejad, neljandate-viiendate klasside õpilased. Muide, ettelugemispäeva idee ongi pärit Lindgreni sünnimaalt Rootsist! Tallinna Keskraamatukogus korraldatavatest lasteüritustest saab teavet aadressil www.keskraamatukogu.ee/lasteleht

Tallegg kinkis munapäevaks lastekodulastele Klaabu mune

Oktoobri teisel nädalal tähistatakse **rahvusvahelist munapäeva**. Tallegg tähistas seda toredat päeva **kõigile Eesti lastekodulastele Klaabu Tervisemunade kinkimisega**. Juba kolmandat aastat järjest käisid Talleggi juhid **Tartu Mäe-kodu** lastekodus pannkooke küpsetamas.

Tartust saab nüüd laulupeomuljeid aasta ringi!

19. oktoobril avasid kultuuriminister **Laine Jänes** ja Tartu linnaeape **Urmus Kruse** Taaralinnas laulupeomuseumi. Ekspositsioon, mis kannab pealkirja "**Laulu võim**", on pilguheit Eesti kultuuri ajaloole ja laulupidude arengule läbi pooleteise sajandi. Suure osa ekspositsioonist moodustavad esemed nii dirigentide, lauljate kui kuuljate erakogudest. Muuseumi ümbritseb kaunis lillepeenardega jalutuspark, kus hakatakse andma kontserte ja etendusi. Laulupeomuseumi aadress on **Tartu, Jaama 14**, ning külastajaid oodatakse **kolmapäevast pühapäevani kell 11 – 18**.

TARTU
LAULUPEOMUUSEUM

Linnalapsed Coca-Cola Plazas

Kuni jõulukuuni saavad kõik kinokülastajad Coca-Cola Plazas näha Sally Studio õpilaste maalinäitust "Linnalaps". Maalide autorid on 10 – 12aastased linlased, kes peaksid oma eakaaslaste kõige paremini tundma. Noored kunstnikud väidavad, et tänapäeva linnalast mõjutavad kõige enam popkultuur, ostukeskused ja suhtlemisvajadus.

Sally Studio õpilasi juhendas **Annikki Kari**. Maalide autorid on **Helen Hütt, Kristo Tamm, Maria Olmann, Kati Möller, Maari Hinsberg, Mai-Brit Tánava, Johanna Tohert, Maarja Eliisabet Roosalu, Iris Olmre, Mariann Kapanen** ja **Ann Leen Mahhov**.

Tartu Mänguasjamuuseum jätkab andekaid koerustukke!

1- 2. novembril kell 11-14 on 7-12aastased lapsed oodatud **KOERAMASKI MEISTERDAMISE TÖÖTUPPA**, kus vaadatakse koertenäitust, räägitakse koertest lugusid ja meisterdatakse koeramaski. Juhendab muuseumi pedagoog **Kai Tuvik**. Sellel sügisel alustab muuseumis tööd **FILMIRING**, kuhu on igal reedel kell 14 oodatud kõik 11-13aastased, kes tunnevad huvi animatsiooni vastu. NB! Kõigile kursustele ja etendustele on vajalik eelregistreerimine telefonil 7361 552. Tartu Mänguasjamuuseum asub aadressil Lutsu 8 ja on avatud kolmapäevast pühapäevani kell 11 – 18. Avatud on virtuaalmuuseum aadressil www.mm.ee Teave telefonil 7461 777.

Tere, lind!

Varblased

Varblased hoiuvad alati meie lähedusse.

Olgu või aasta kõige pimedam ja porisem aeg. Iseenesest on ju täitsa mõnus mõelda, et on olemas linnuliik, kes meid vajab. Tegelikult isegi kaks liiki, sest meil elavad koduvarblased ja põldvarblased. Ja mõlemad on inimese kommensaalid. Sellise kohmaka nimetusega märgitakse kahe eri liiki kuuluva organismi kooselu, mis on kasulik ühele osalisele, olemata seejuures teisele kahjulik.

Aga nii ta tõesti on juba väga ammu välja kujunenud, et varblased elavad vaid seal, kus inimesedki. Arvatakse, et algselt pärinevad varblased Aafrikast, kust nad hakkasid oma leviala laiendama igas suunas rohkem kui miljoni aasta eest. Aegade jooksul kujunes Lähis-Idas välja koduvarblane ning Hiinas põldvarblane. Koos inimesega vallutati aga peaaegu kogu maakera. Koduvarblasest ongi kujunenud kuldnoka kõrval üks arvukamaid maismaalinde, keda arvatakse elama maakeral üle 500 miljoni. Eestis varblased küll kõige arvukamad pole, koduvarblaste pesitsevate paaride hulgakas hinnatakse 100 – 150 tuhat, põldvarblasi 100 – 200 tuhat paari. Metsvindiga võrreldes pole nagu kogust ollagi, aga arvestades nende pesitsemist vaid inimese läheduses, siis liiga vähe seda küll ei ole.

Pigem on mitmel pool maailmas arvatud, et varblasi on liiga palju – söövad inimeste toidu ära. Nimelt spetsialiseerusid kaugetel aegadel koduvarblased toituma nisust ja odrast, põldvarblased riisist. Aastakümneid tagasi arvasid hiinlased, et nende näljahädad on tingitud varblaste rohkusest ning kuulusid varblastele sõja. Kolme päeva jooksul sõdisid kolm

miljonit inimest varblastega, hirmutades linnud õhku ning kurnates neid niikaua, kuni vaesed varblased nõrkenult maha kukkusid. Sedasi hävitati miljonid varblased, kuid selle tagajärjel vähenes riisisaak veelgi. Nüüd hävitasid seda juba kahjurputukad, kelle arvukust muidu varblased reguleerisid. Varblaste asurkond Hiinas taastus tasapisi ning küllap said seepeale ka hiinlased aru, et varblased ei ole kahjulikud linnud.

Nagu paljud taimetoidulised linnud, nii ka varblased toidavad oma poegi putukatega. Poegi on neil aga suve jooksul kaks kuni kolm pesakonda, seega tegelevad varblased kahjuritõrjega terve suve läbi. Tean aiapidajat, kelle õunaaias pole aastaid üksi õun ussitanud olnud ning seda peab ta oma aiast elavate varblaste teeneks. Talvel on tal alati varblaste jaoks toidumajakeses laud kaetud.

Mõnedes maades on aga hoopiski inimeste toidulaud varblastega kaetud. Itaalias, Prantsusmaal, Hispaanias ja Portugalis on pikaajalised traditsioonid värvuliste söömise osas. Ja veel tänapäeval süüakse seal ära igal aastal miljonid varblased, keda imporditakse külmutatult Hiinast. Paarikümne kaupa karpides nagu pelmeenid. Aga need pole mõeldud lihtsarahvale söömiseks, vaid kuuluvad delikatesside hulka ja neid pakutakse restoranides kuppelatuna, kümmekond lindu portsus.

Meil on muidugi väga raske mõista selliseid toitumistaditsioone, kuid kana või kalkunit sööme ilma igasuguste süümepiinadeta. Vahe on vaid selles, et kodulindude söömine on seadusega lubatud ja tervislikkuse seisukohalt lausa soovitatav, kuid looduslike liikide, sealhulgas varblaste toiduks tarbimine on ebaseaduslik.

Kui varblased raudkulli märkavad, annavad nad hoiatuse ning kaovad põõsastesse tükiks ajaks.

Muidugi pole varblasi jahtida ja nendest toituda keelatud teistel vabas looduses elavatel liikidel. Raudkull ongi selline röövlind, kes on spetsialiseerunud põhiliselt varblastest toituma. Tema ingliskeelne nimi *Sparrowhawk* ja soomekeelne *varpushaukka* ongi tõlgitavad varblasekulliks. Tõsi küll, suvel on linde palju ja varblased pole kõige sagedamaks saagiks raudkullile, küll aga moodustavad nad suurema osa raudkulli talvisest menüüst. Olgugi varblased muidu väga ettevaatlikud linnud, kes inimeste seatud lõksudesse-püünistesse naljalt ei satu, raudkull on neist lihtsalt nobedam. Kui varblased raudkulli märkavad, annavad nad hoiatuse ning kaovad põõsastesse tükiks ajaks. Kui juhtute talvisel toidulaual märkama teinekord lindudest täielikku tühjust, võis tõenäoliselt seda ösja just raudkull külastada. Talviti on väikelindude toitmiskohas ju ka kullile „laud kaetud“.

Soomes Nokia linnas vanal tehasesaarel, kus tänapäeval tootmise asemel turiste teenindatakse, märkas hoovi kohale riputatud raudkulli siluetti. Ja tööpoolest ei liikunud seal

tugevam. Varblaste teistkordse pesitsemise ajaks on kuldnokad juba lõpetanud, ja kui piiritaja pole kasti pesitsemise asunud, saavad seda nüüd rahulikult varblased teha. Aga värvud leiavad sobivaid pesakohti ka katuseõnarustes, isegi valgetoonekure pesa okste vahel ja kui paremat kohta ei leia, võivad oma koheva katusega pesa ka tihedale kuusele ehitada.

Laulumehed varblased pole, sest nad ei oma pesitus-territooriumi, mida lauluga vaja märkida. Aga tsilpsuvad küll kõvasti ja lõbusalt. Kuna nad seda enamasti ikka mitmekesi korraga teevad, jääb mulje, et varblastel on kogu aeg pidu püsti. Eraklikku varblast kohtab harva, neile meeldib seltskond. Ja kui talvel toidumajas käivad, ei ole nad riikad nagu enamus külastajaid. Varblased söövad meelsasti õlg-õla kõrval. Kahe ülestikku rippuva rasvapalli küljes lugesin korraga kuus põldvarblast!

Nii et ka varblastelt on, mida õppida. Soovime vahvatele värvudele kullivaba ja toidurohket saabuvat talve!

Peep Veedla, tekst ja fotod

NOORTE MURERÜHM

Noortelt noortele - kuula ja sind kuulatakse, aita ja sind aidatakse!

Loov lähenemine, huvitavad tegevused ja uued tutvused!

Tule Avituse keskuse uude noorterühma, kus saad rääkida oma muredest, kuulata teisi ja jagada kogemusi, samuti õppida uusi ja loovaid lahendusi erinevatele olukordadele. Rühm on noortele vanuses 13-19 aastat. Osalemine on tasuta.

Rühm saab kokku üle kahe nädala esmaspäevit kell 18.15-19.45 Avituse arengukeskuse ruumides. Esimene kohtumine juba 15. oktoobril 2007!

Kadaka tee 141 Tallinn

www.avitus.ee
marjaliisat@hotmail.com
52 30 541

NOORTE MURERÜHM

Noortelt noortele - kuula ja sind kuulatakse, aita ja sind aidatakse!

Loov lähenemine, huvitavad tegevused ja uued tutvused!

Tule Avituse keskuse uude noorterühma, kus saad rääkida oma muredest, kuulata teisi ja jagada kogemusi, samuti õppida uusi ja loovaid lahendusi erinevatele olukordadele. Rühm on noortele vanuses 13-19 aastat. Osalemine on tasuta.

Rühm saab kokku üle kahe nädala esmaspäevit kell 18.15-19.45 Avituse arengukeskuse ruumides. Esimene kohtumine juba 15. oktoobril 2007!

Kadaka tee 141 Tallinn

www.avitus.ee
marjaliisat@hotmail.com
52 30 541

NOORTE MURERÜHM

Noortelt noortele - kuula ja sind kuulatakse, aita ja sind aidatakse!

Loov lähenemine, huvitavad tegevused ja uued tutvused!

Tule Avituse keskuse uude noorterühma, kus saad rääkida oma muredest, kuulata teisi ja jagada kogemusi, samuti õppida uusi ja loovaid lahendusi erinevatele olukordadele. Rühm on noortele vanuses 13-19 aastat. Osalemine on tasuta.

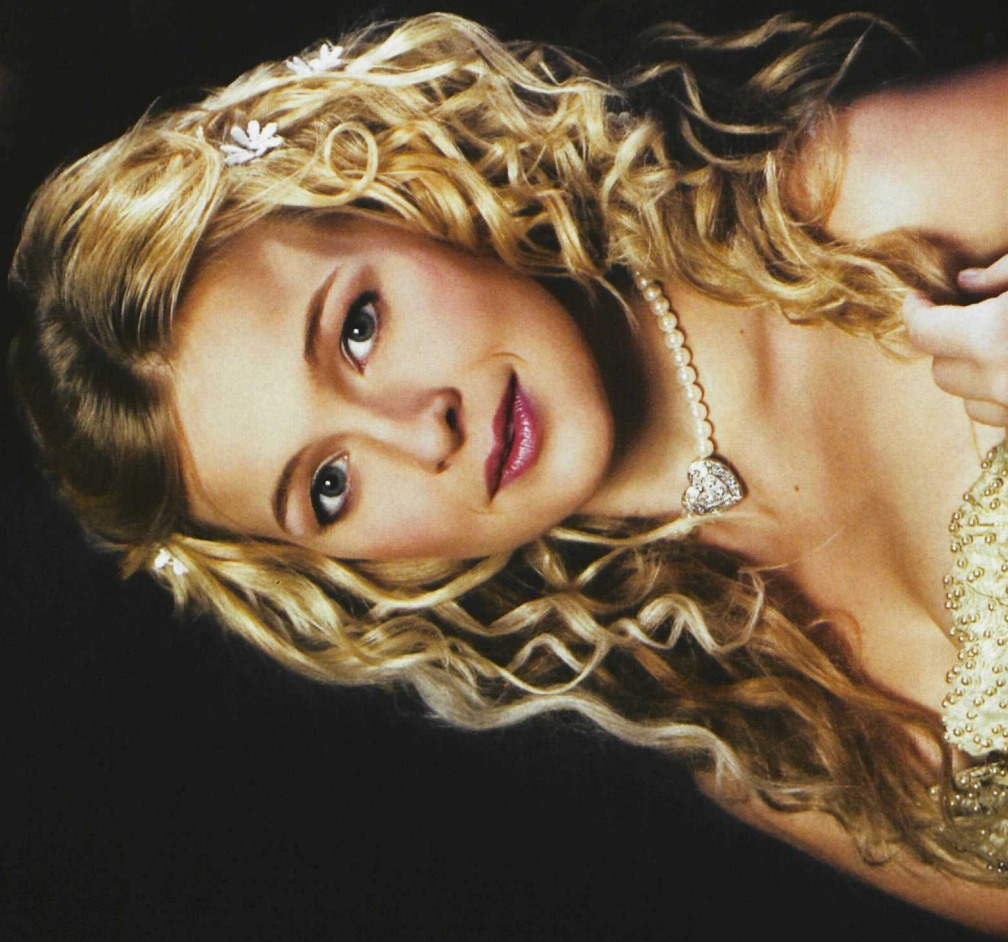
Rühm saab kokku üle kahe nädala esmaspäevit kell 18.15-19.45 Avituse arengukeskuse ruumides. Esimene kohtumine juba 15. oktoobril 2007!

Kadaka tee 141 Tallinn

www.avitus.ee
marjaliisat@hotmail.com
52 30 541

Niki

*Hanna-Lisa Võsa
ja Chalice
muusikalist "Fantoom"*

HEA LAPS

HBA LAPS

Kirjanurk

Tervitus kõigile sõpradele ja sugulastele!

Teeme nüüd teatavaks septembrinumbri auhinnasaajate nimed! Nagu ikka, saavad Tallinna, Harju-, Lääne-Viru-, Järva, Pärnu- ja Läänemaa lapsed oma preemiad kätte **Kullo Lastegaleriist** (Kuninga 6, Tallinn), Tartu-, Valga-, Võru- ja Jõgevamaa laste auhinnad toimetatakse Tartusse **O. Lutsu nim. Raamatukogu Lasteosakonda** (Kompanii 3/5, Tartu). Kellel on muid soovet, neil palume toimetusse kirjutada, helistada või meilida!

LEGO-
talongsaatjatest saavad

Castle'i karbid **ERVIN PUNKAR** Käreverest, **BRIT KESKRA** Kohilast, **KRISTIINA ADEROV** Türlit, **MARTIN GRINDMAN** Kiilist, **MARTIN TAUTS** Lüganusel ja **TOM-EGERT VOLMER** Aegviidust.

BARBINDUSE retseptivõistluse auhinnad

saavad **LIISA LÕHMUS** Tähtvere vallast, **HANNAMARI SOIDLA** ja **EGE-ELIZABETH KALDARU** Väike-Maarjast ja **TRIIN VALDMAA** Jõgevallast. Ergutusvõitis **KAISA KULLAS** Tartust.

Tere! Olen 10a. Mirge. Elan Saaremaal ja otsin kirjasõpru vanuses 10 – ... Sugu pole oluline. E-post: hiireke1990@hotmail.ee. Postiaadress: Mirge, Läätsa k., Salme vald, Saaremaa. Ootan kirju! **MIRGE**

Tsau! Otsin kirjasõpru, poisse kui ka tüdrukuid vanuses 13 - 15. Rate on **SinineKets**, siis saad ka telefoninr teada, kui oled mulle ratesse kriband.

Jään ootama! **VIIVIKA**

Tere! Otsin kirjasõpra vanuses 10-12. Võiksid olla tüdrukud, aga ka poisid võivad ka kirjutada. Minu meiliaadress on Mezur@hotmail.ee **MEZUR**

Tere! Otsin kirjasõpra. Olen 10aastane. Minu aadress on **Tiigi 4-6, Saku, Harjumaa 75501. KATRE**

HEAD LAPSED! KUJUTAVA KUNSTI ÕPETAJAD!

Kutsume noori kunstnikke (3-18. a.) osa võtma igaaastasest Rahvusvahelisest Laste joonistusvõistlusest

"Maa värvid"

Võistluse temaatika:

1. Muinasjutulised aastajaad
2. Loomade maailmas
3. Fantaasia...

Võistluse tingimused:

1. A3 või A2 formaadis joonistuspaberi lehele joonistage ükskõik mis tehnikas maal valitud teemal.
2. Lehe teisele poolele kirjutage trükitähtedega (veel parem oleks kirjutada väikesele lehele ja liimida see töö tagaküljele) järgmised andmed:
 - töö nimetus
 - ees- ja perekonnanimi (eesti keeles)
 - vanus
 - täpne kodule aadress ja telefonid
 - kool või kunstistuudio, telefon
 - kooli või kunstistuudio õpetaja ees- ja perekonnanimi, telefon
3. Saatke oma joonistus enne **31. detsembrit 2007** aadressil: **MTÜ RUSSKIJ DOM, LIIVALAIA 9 – 611, TALLINN 10118**
4. Võitjate autasustamise tseremoonia ja parimate tööde näitus toimub 2008. a. veebruaris Informatsiooni võistluse ja selle tulemuste kohta leiata meedias ja võistluse koduleheküljelt www.maavarvid.ee
Tel/faks 6418370,
GSM 58101264 e-mail: info@maavarvid.ee

BULLERBIINI-preemia

võitis **PILLE-RIIN HIRV** Väandrast.

HARRIRIINI-viktoriini

täpsemad ja nobedaimad vastajad olid **ANNI KLAMMER** Päidest ja **KAISA KULLAS** Tartust.

RISTSÕNA-CD-d

tõi loosiõnn **KRISTE TAMMELE** Aegviidust ja **PILLE MARKOVILE** Pukast.

Mõistatuse tegi Ande

VAIGE KIMLI MÕISTATUS
OR DU

Kas ja kuidas on võimalik allolevaid tükke ümber paigutades risti kuju moodustada?

Eelmise mõistatuse lahendus on näha kõrvaloleval joonisel. Seekordse vastuseni jõudmiseks (ja taaskord risti moodustamiseks) on aega terve kuu - nimelt ilmub lahendus koos uue mõistatusega järgmises ajakirjanumbris.

Hirvepark ja mängumuru

Hirvepargis tähistati Maailma Südamepäeva. Septembri viimasel pühapäeval oli see ilus park Tallinnas Toompea jalamil südametöö päralt. Tähtpäeva peamine mõte ongi ergutada inimesi treenima südant sitkeks ja vastupidavaks. See aga tähendab keha kõikide teiste lihaste töövoime arendamist. Kel on töökad lihased, sel on ka töökas süda! See tähendab tasakaalu, koordinaatsiooni, painduvuse ja osavuse harjutamist. Üuemängud on kõige ideaalsemad südametreenijad. Nad panevad paljud lihased kehas mitmekülgsest liikuma ja pakuvad pealekauba palju rõõmu. Liikumismäng liigutab lihaseid iseenesest ja märkamatu, teiste hulgas südant kui kuningaslihast. Üuemängus tavaliselt lihased valusaks ei jää.

Hüppenöörimängud

Hüpiits on kahtlemata igas kodus olemas. Hea näiteks hommik-võimlemiseks varnast võtta, et sellega siis vähemalt viis minutit hüpata...

„Millegipärast arvatakse, et see on rohkem tüdrukutele keksimiseks. Tegelikult saab hüpiitsaga teha imelisi hüppeid ja nendega saavad hakkama just poisid. Enne aga peavad selged olema lihtsamad hüpped – jalalt jalale, sulghüpped (tiirutades hüpiitsat ette ja taha), hüpped ühel jalal, põlvetoeste- ja sääretõstehüpped, harki-kokku hüpped jne.

Tore on hüpata kahekesi, kas ühe või kahe hüpiitsaga, veelgi põnevam aga kolmekesi või grupis. Selleks on vaja pikemat hüpiitsat või hoonööri, mille saab teha ka nii, kui siduda sõlmega kokku 2-3 tavalist hüpiitsat. Kaks hüppajat tiirutavad õiges tempos (mitte väga kiiresti) ja ühtlaselt pikka hoonööri ning teised võivad joosta hüpiitsatiiru sisse ja teha seal hüppeid jalalt jalale, sulghüppeid, harki-kokku hüppeid, hüppeid pööretega. Ning joosta seejärel hüpiitsatiirust välja.“

Seda head nõu ja rohkengi veel leiad Ann-Liis Randrüüt-Mühle raamatust

„Kata võimlemiskool“ (Koolibri, 2002)

Kai Randrüüt, väike Siim ja tubli tiritamitaja.

Tiritamm ja hundiratas

Nad mõlemad on endisaegsed looduses-treenija – ehk karjasemängud, mis nõuavad järjekindalt harjutamist, et keha saaks hästi valitsetud.

Tiritammi triki pärast ei tehta. Tiritammi tegemine on paljuvõimelnud lihaste tunnus. Tiritamm tahab tugevat ja liikuvat kaela ning head selga. Tiritammiks on valmis igaüks, kes on ennast harjutanud kergemate uppasenditega (keha on viidud asendisse, kus pea paikneb madalamal kui süda). Näiteks rippumine on üks hea uppisoleku asend, samuti turiseis. Mõlemad sillutavad teed tiritammi tegemiseks.

Hüppenöörimängust Hirvepargis 30.09.07

NO NII. MIS SUL
SIIS VALUTAB?

SEE JALG,
.....

▶ planeet

▶ riik
Aasias

kirjalik
kokkulepe

Rowan
Atkinson
▶ Lemuel
Gulliver
tüsedam

▶ seeria

▶ ennäe

Rooma
number 501

▶ peatükk

2 x täht

lähipääsuta
koht

▶ ...-kivi
(paas)

olek, olukord
▶ ketti panema

▶ aasta
umbes

väheneb,
nõrgeneb

▶ neljapäev

laupäev

▶ sealhulgas

"... all paremas
nurgas"
(film)

Nord

riik Lõuna-
Ameerikas
▶ teenuse
kasutaja
härä

tera, raas,
seeme

▶ piljardi-
kepp

▶ aar
milliliiter

... Kaalep
(eesnimi)

▶ kuigi

kilo-

tee
lahti

▶ kiri kivil,
epigraaf

2 x täht

tuulehoog

▶ ...-västrik

sekund

Arnold
Rüütel

2 x täht

▶ see
inglise
keeles

▶ poolsaar
Euroopas

volt

sinu

▶ uinutaja

lapsevanem

Eesti

▶ punk-
liikumine

▶ ... on
inimlik

▶ sent

▶ arutus

Egert käis Legolandis

Igal kevadel loosime välja Hea Lapse legotalongide saatjate vahel välja sõidu Billundisse – Taani väikelinna, kus legori leiutati ja kus asub maailma esimene Legoland. Sellised toredad reisirid toimuvad tänu Rekatole, kes on legode maaletooja Eestis. Seekordse lego-ränduri Egerti muljeid saate lugeda tema kirjast toimetusele.

Kallis Hea Laps!

Aitäh Teile selle suurepärase reisi eest! Mulle meeldis reis Taani Legolandi väga. 17. augusti öösel kell 2.30 alustasime me emmega oma reisi Väike-Maarjast Legolandi.

Lendasime kõigepealt Tallinnast Kopenhaagenisse ja sealt edasi Billundisse, kus asubki Legoland. Sõitsin lennukiga esimest korda elus ja mulle meeldis see väga.

Billundi lennujaamast läksime koos teiste reisijatega Legolandi bussiga meie hotelli.

Hotell oli hästi lahe. Seal sai mängida piljardit ja lauajalgpalli.

Emme ei tahtnud minuga neid mängida, seega pidi endale sõpru leidma. Sain sõbraks kolme ameeriklasega, kellega mängisime igasuguseid lauamänge. Hotellist kingiti mulle Legolandi märkmik, võtmepael, rasvakriidid ja üks väike mudelauto.

Meie reis oli kokku 3 päeva pikk ja

iga päev käisime ka Legolandis. Seal oli palju erinevaid atraktsioone, nt. kaubolinn, tuletõrjujate linn, minimaailm, viikingite ja piraatide maailmad. Mulle meeldis väga ka 3D kino, kus pidi kandma erilisi prille, mis jätsid mulje, nagu oleksid sa ise filmis sees. Näiteks lendas mul sääsk otse nina alt läbi. 3D kino juures olid ka poed, kus müüdi itaalia jäätist. Huvitav oli see, et seal ei müüdnud paberisse pakitud jäätisi, vaid kõik jäätised olid lahtised ja vahvlitorbikute sees. Viikingimaailmas sai sõita laevaga, mis sõitis lossist läbi ning vahepeal pidasid legoklotsidest mehikesed justkui laevade peal sõda. Minimaailmas sõitsid legoklotsidest autod ja laevad ise ringi. Neil oli järele tehtud isegi Billundi lennujaam, kus sõitsid lennukid.

Tahtsime emmega ka Billundi kesklinnaga tutvuda, aga Legolandis oli nii palju tegemist, et selleni me ei jõudnudki.

Tervitades, Egert Kruberg
Väike-Maarja Gümnaasiumist

"T

ulge sööma, kook on valmis!" hüüdis ema laupäeva hommikul. "Täna tuli kook väga hästi välja."

"Mm-mm, kui hea," kiitis Volli ema küpsetatud kohupiimakooki mugides.

"See on tõesti väga hea kook. Kui siin veel rosinad ka sees oleksid, siis oleks see kook niisama hea kui vanaema küpsetatud koogid," kiitis isa.

Emaga muutus tõsiseks ja Volli vaatas imestunult isa poole. "Isa, see on maailma kõige parem kook," ütles Volli nii kõva häälega, et seda oleks kuulnud isegi kaheksanda korruse onu Leonid, kui ta kurt ei oleks.

"See on tõesti väga hea kook, aga ma ainult mõtlesin seda, et see oleks veel parem, kui selle sees oleks kas või natukenegi rosinaid," seletas isa.

Emaga tõusis laua tagant ja hakkas nõusid pesema.

"Ema, mulle tõesti maitses see kook, aga rosinatega oleks see veel rohkem maitsenud," seletas isa ega saanud aru, miks ema nägu järjest rohkem ja rohkem pilve läks.

"Las ma pesen ise," pakkus isa, et ema koduste tööde juures aidata ja niiviisi talle rõõmu valmistada. Aga ema tegi, nagu ei kuulekski ta isa juttu. Ema arvas hoopis, et üks koogitaldrik on eriti määrdund. Ta kallask sellele peaaegu pool pudelit nõudepesuvahendit ja nühkis seda nuustikuga, nii et vahtu lendas igale poole ja Vollile tundus, nagu oleks kõõgis lund sadanud.

Isa proovis emale vee kord koogi kohta midagi head ütelda, aga emale tuli samal ajal meelde üks kirikukoori laul, mida ta just praegu kõva häälega laulda tahtis.

"Isa," ütles Volli, "ma tahaksin õue minna. Aga võta rahakott kaasa."

"Olgu pealegi," vastas isa, "kõht on kooki täis ja ema saab vist nõudepesuga ise hakkama."

"Kuhu sa tahad minna?" päris isa õues.

"Me lähme poodi. Sa pead emale lilli ostma," oli Volli resoluutne.

"Aga emal on ju suvel sünnipäev," oli isa imestunud.

"Mitte sünnipäev," pahandas Volli. "Kas sa siis aru ei saa? Sa ei arvestanud üldse ema vajadustega. Kui ema on teinud koogi, siis on see maailma kõige parem kook. Ja sina pead seda talle ütleva. Vanaema kook on siis teisel kohal. Isegi siis, kui selles on rohkem rosinaid kui ema koogis."

Isa jäi järsku keset teed seisma, mõtles natuke ja ütles Vollile: "Ma vist sain sinu mõttest aru. Me peame nüüd küll ühe väga suure kimbu lilli ostma."

"Mis sa arvad, mis lilled emale kõige rohkem meeldivad?" küsis isa poes Volli käest nõu.

"Need punased roosid. Need meeldivad emale kõige rohkem siis, kui neid on kümme," oli Volli veendunud.

"Palun kümme roosi, neid kõige pikemaid punaseid," ütles isa müüjale.

"Ja nüüd lähme koju ja sina annad emale lilled ja palud vabandust ka," andis Volli isale järgmise juhtnööri.

Kui isa ja Volli liftiga üheksandale korrusele jõudsid, võttis Volli lilledelt paberi ümbert ning andis kimbu isale. "Sina mine ees," nügis ta isa ukse poole.

Pildi tegi Kirke

Imar Tomusk

Volli on suhtekorraldaja

Isal oli peas täpselt selline nägu, nagu ei kardaks ta mitte midagi, aga tegelikult oli tal kõhus tunne, et ta peab kohe matemaatika eksamile minema, aga kõik numbrid on meelest läinud.

Isa andis kella. Ema tegi ukse lahti, vaatas isa ja Volli poole ja tahtis midagi öelda, aga oli nii üllatunud, et ei osanudki midagi öelda. Kui ta ennast natuke kogunud oli, ütles ta: "Oi!"

"Need on sulle," ütles isa. "Me Volliga arvasime..."

"Isa tahtis sulle lilli osta ja ma aitasin tal valida," lõikas Volli kiiresti vahele. "Ja ta tahab sulle midagi ütelda ka."

"Palun vabandust," ütles isa tasakesi. "Ega mulle need rosinad eriti ei maitsegi."

"Aitäh!" lausus ema. "Võtke saapad jalast ära ja tulge kööki."

Isa ja Volli läksid kööki ja istusid laua taha. Ema tegi ahjuukse lahti ja võttis sealt välja uue koogi.

"Nii-ii palju rosinaid!" jäi isal imestusest suu lahti.

Ja tõesti – kook oli nii paksult rosinaid täis, et kui keegi sinna kas või üheainsa rosina oleks juurde pannud, oleks see rosinatest lihtsalt lõhki läinud.

Kingitus isale

Sobivaks kingituseks isadepäevaks on põimitud järjehoidja, sest nii isal kui meil kõigil kipub aeg-ajalt järg poolleiolevas raamatus kaduma. Järjehoidja valmistamiseks läheb sul vaja 22 cm pikkust ja 15 cm laiust värvilist paberit ja 1 cm laiusi põimimisribasid.

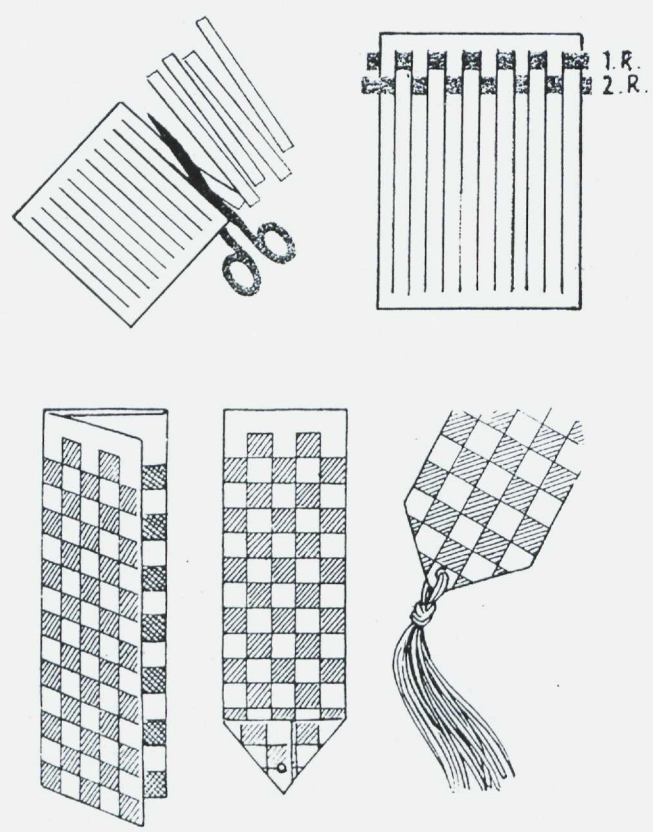
Joonista pliiatsiga aluslehele pikisuunas 1 cm vahedega jooned ja tee paberisse nende joonte kohale terava noaga (skalpelliga või vaibanoaga) sisselõiked. Jälgi, et sisselõiked lõpeksid nii alt kui ülalt 1 cm kaugusel paberi äärest. Kui teed sisselõiked aluslehele kääridega, voldi paberileht enne keskelt pooleks ja tee murdekohale lühikesed sisselõiked. Voldi paber uuesti lahti ja lõpeta sisselõiked, lõigates kääridega mööda jooni mõlemas suunas. Nii saad lõigata palju täpsemalt.

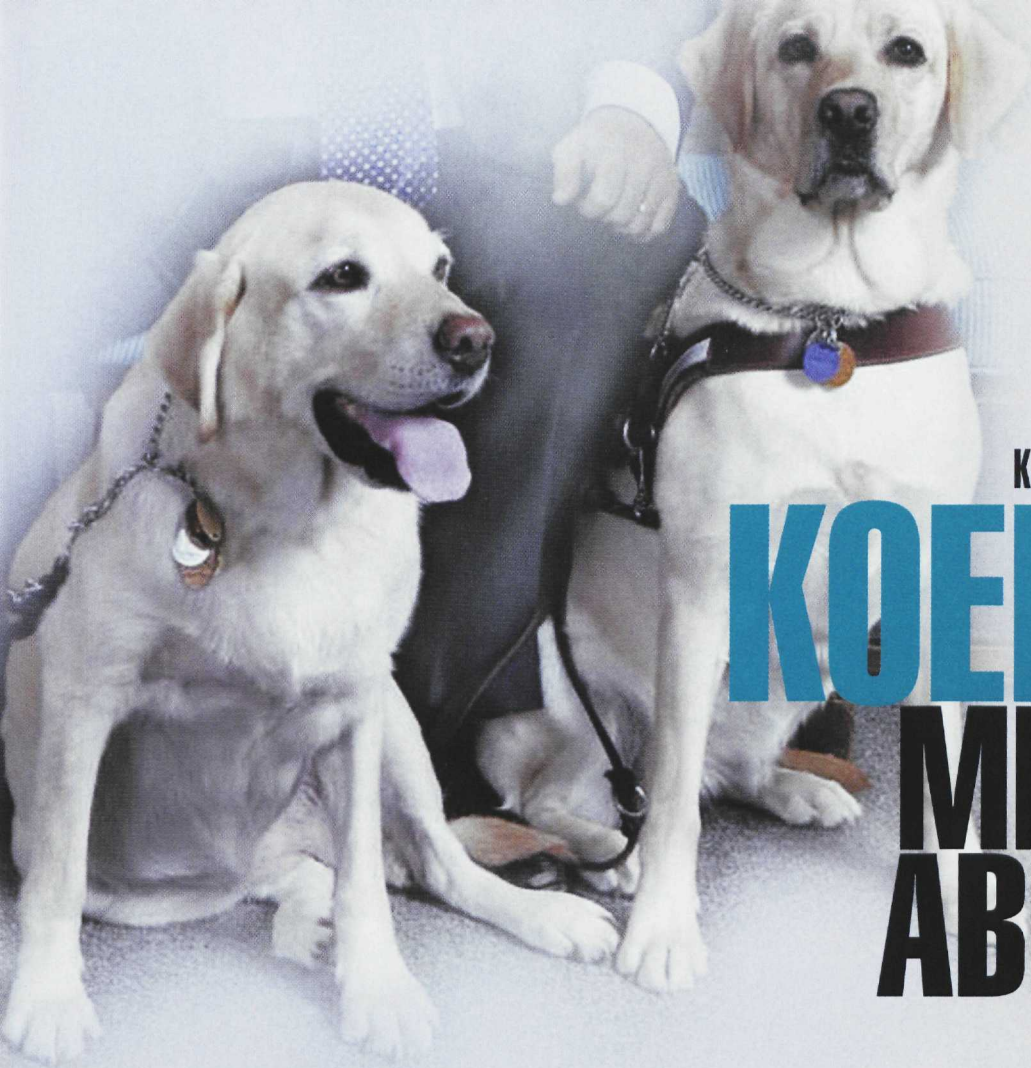
Ühevärvilised või kirjud põimimisribad võid lõigata näiteks reklaamilehtedest. Need põimi rist-suunas aluslehes olevatesse sisselõigetesse. Võid katsetada erinevaid värve ja mustreid. Jälgi minu jooniseid ning püüa põimida hoolikalt ja täpselt. Eriti raske on põimida viimast rida. Ole kannatlik ja ettevaatlik, et aluspaber ei rebeneks.

Põimimisribade otsad kinnita liimiga ja lõika ääred tasaseks. Kui lõpetad põimimise, voldi paberileht pikisuunas täpselt kolmeks kokku ja kinnita liimiga. Voldi ühe otsa nurgad tagasi ja kinnita jällegi liimiga. Nii saad järjehoidjale terava nurga. Paelakesed läbi järjehoidja nurga kinnita sukanõela abil.

Toredat töötamist!

Lully Gustavson

Kristina Kruise-Tezak

KOERAD, MEIE ABILISED

■ Koerad, kelle tööks on NÄGEMINE

Koer on inimese parim kaaslane ja truu sõber. Sõbra ja kaaslasena võib koer täita veel üht olulist ülesannet – olla meie abiline.

Abikoerad on spetsiaalselt treenitud koerad, kelle tööks on abistada puuetega inimesi. Need on koerad, kelle tööks on nägemine, kuulmine, haistmine ja ... sõbrateraapia. Ameerika Ühendriikides on puuetega inimeste seas abikoerte teenuste kasutamine väga levinud, sellepärast tutvume sealsete abikoerte organisatsioonide ja koerte endiga.

Kõigepealt tutvume koertega, kelle tööks on NÄGEMINE ja kes on spetsiaalselt treenitud suurema või väiksema nägemispuudega inimeste juhtkoerteks.

Oled Sa kunagi proovinud kinnisilmi ühest kohast teise liikuda?

Ei ole just eriti mugav, seega võid vaid ette kujutada, kuidas saavad hakkama need, kes näevad väga halvasti või on nägemise täielikult kaotanud. Üldiselt kasutavad pimedad liikumisel abivahendina valget keppi, mis aitab vältida teel olevaid takistusi, kuid palju seltsim ja ohutum on liikuda koos koeraga, kelle tööks on nägemine.

Arvata võib, et elus muutub paljugi, kui vahetada valge kepp targa juhtkoera vastu. Sellega on nõus **Corbb O' Connor**, noormees Chicagost, kes unistas terve lapsepõlve päris oma juhtkoerast. Kuni keskkoolini kasutas ta liikumisel valget keppi. Keskkooli viimastes klassides sai tema kaaslaseks **juhtkoer**

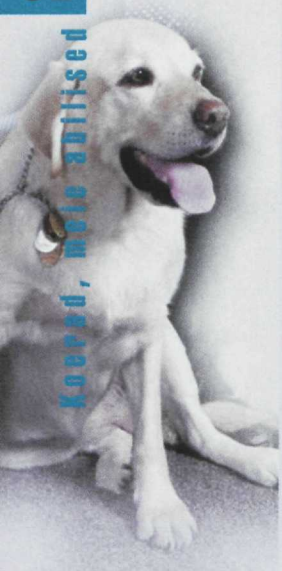
Phoenix, tänu kellele ei pidanud noormees enam tänaval liikudes keskenduma igale takistusele, ei pidanud kartma liikumist öhtuti ega muretsema selle pärast, et võib oma valge keppiga kedagi tänaval tahtmatult torgata. Nüüd saab Corbb oma koeraga palju ohutumalt minna kuhu iganes. Juhtkoer Phoenix on andnud noormehele nii palju enesekindlust, et koos jätkatakse sügisel õpinguid ülikoolis rahvusvaheliste suhete alal.

Oma kuldse retriiveri Phoenixiga sai noormees tuttavaks tänu Kalifornias asuvale koolitusorganisatsioonile **Juhtkoerad Pimedate Jaoks** (Guide Dogs for the Blinds)

See on vanim pimedate juhtkoerte koolitusega tegelev organisatsioon Ameerika Ühendriikides ning tähistab tänavu oma 65. tegutsemisaastat.

Esimest korda tutvustati ameerika ajakirjanduses pimedate juhtkoerte ideed 1927 aastal. Viisteist aastat hiljem moodustati organisatsioon Juhtkoerad Pimedate Jaoks. 1942 aastal lõpetas esimene lend juhtkoeri, mis koosnes enamuses varjupaikade poolt annetatud neljast saksa lambakoerast. Kooli eesmärgiks oli juhtkoerte koolitamine pimedaks jäänud sõjaveteranidele.

Tänapäeval on Juhtkoerad Pimedate Jaoks oma missiooniga kaasanud üle 1000 vabatahtliku eri osariikidest, kes tegelevad kutsikatest juhtkoerte kasvatamisega. Samas koolituskeskuses, kust tulevad juhtkoerad, õpitakse ka juhtkoerte treeneriks. Neile, kes aga soovivad tegelda juhtkoerte koolitusega teaduslikul pinnal, pakub San Francisco osariigi ülikool välja spetsiaalse magistriprogrammi.

■ Kas juhtkoeraks sünnitakse?

Jah, võib öelda, et juhtkoeraks sünnitakse. Treeningutel saavutatakse vaid oskused. Tubli juhtkoeral peavad olema sünnipäraselt vajalikud eeldused: hea tervis, rahulik iseloom, motivatsioonikus ja sobiv kasv. Kuna juhtkoer on peremehe lahutamatu kaaslane, siis peab koer olema küllalt tugev, juhtimaks omanikku takistustest eemale, ja kasvult paras, et mahtuda segamatult ühistransporti ja restoranides laua alla.

■ Kas igast kutsikast võib saada juhtkoer?

Aastepikkused kogemused koerte treenimisel on välja selekteerinud juhtkoerteks sobivamad tõud: retriiverid, labradorid, saksa lambakoerad ja labrador- retriiverid.

■ Kuidas toimub juhtkoerte koolitamine?

Kui kutsikas on saanud 6-kuuseks, õpib ta selgeks kõik kutsikale vajalikud põhitõed puhtusepidamisest ja esmasest kuulekusest.

Kõik kutsikad aga juhtkoeraks ei sobi – kas iseloomu poolest või tervislikel põhjustel. Koolituse käigus selekteeritakse välja sobivate omadustega koerad, kes lähevad edasistele pimedate juhtkoerte põhitreeningutele. Põhitreeningud kestavad kokku 5 kuud ja nendega alustatakse 15 – 18-kuuselt. Selle aja jooksul viiakse noor juhtkoer kokku oma tulevase omanikuga, kes peab olema vähemalt 16-aastane, kohusetundlik ja järjekindel, et suudaks treenida koos koeraga elamist ja olemist.

Osa treeningust viiakse läbi koolituskeskuses ja teine osa koera tulevase omaniku kodukohas.

■ Millal on koolituse lõpetanud juhtkoer valmis tööle asumata?

Siis, kui ta valdab kõiki talle antud käsklusi ja ülesandeid.

Juhtkoera koolituse lõpetanud koerad peavad oskama toime tulla järgmistele ülesannetega:

- Juhtida oma omanik ohutult punktist A punkti B
- Peatuda erinevatel tasanditel erinevate takistuste juures
- Käskudele mitte kuuletuma juhul, kui peremehe poolt antud käsk ohustab peremehe turvalisust. Näiteks kui on antud käsk tee ületamiseks tiheda liiklusega tänaval.
- Koer peab olema võimeline vältima segajaid, uudishimulikke lapsi. Muide, igaks juhuks kannavad pimedate juhtkoerad seljas vesti kirjaga "Ära sega – olen tööil!"
- Peab olema suuteline vältima kasse, kes uhkelt nina alt mööda jalutavad ja vestikirja kahjuks lugeda ei oska.

■ Mida aga pimedate juhtkoerad ei tee:

- Ei loe liiklusmärke
- Ei muuda iseseisvalt liikumise sihtkohta

Kuid kõigi ülalootetud oskuste omandamisega juhtkoerte koolitus veel ei lõpe, sest vastavalt oma tulevase omaniku erivajadustele, on vajalikud lisatreeningud – näiteks kui tegemist on nägemispuudega inimesega ratastoolis.

Ameerika Ühendriikides on antud pimedate juhtkoertele seadusega roheline tuli – nad võivad oma peremehega minna kuhu iganes.

Antud hetkel on organisatsioonil Juhtkoerad Pimedate Jaoks üle 10 000 õnneliku kliendi, kes kasutavad koolitatud juhtkoerte teenuseid. Kõige toredam on aga see, et väljatreenitud juhtkoerad antakse oma tulevastele omanikele täiesti tasuta! Koerale on parimaks tasuks kodu ja koostöö, mida omanik pakkuda saab.

■ Tore küll, aga mis saab kutsikatest, kes on mingitel põhjustel juhtkoerte treeningutest välja langenud?

Kuna labradorid ja retriiverid on oma iseloomu poolest tööriigajaid – neile kohe meeldib tööd teha ja ülesandeid täita –, siis leitakse igale noorele koerale vastavalt tema iseloomu-omadustele sobivad ülesanded. Kutsikad, kellest paraku juhtkoeri ei saa, võivad olla nägemispuudega väikelaste parimad mängukaaslased. Nende jaoks on Juhtkoerad Pimedate Jaoks loonud omaette sõbraprogrammi K9Buddy.

■ Aga mis saab siis, kui juhtkoeral tema juhtrihm, vest ja traksid seljast võetakse?

Siis on aeg mänguks ja seda käsklust täidab juhtkoer rõõmuga! Nii palju Ameerikast – ja nüüd tagasi kodusele Eestimaaale. Tallinna Ülikooli juures on kaitstud juhtkoerte ja vaegnägijate teemal kaks lõputööd. Tööde autorid **Lilit Pisukov** ja **Kerttu Olökainen** olid lahkelt nõus oma teadmisi ajakirja lugejatega jagama.

■ Millal alustati Eestis juhtkoerte koolitamisega?

Eestisse jõudis esimene treenitud juhtkoer Venemaalt 1970. aastal, paraku ei hoolinud omanik koerast kuigivõrd ning koer suri hoolitsemata ja nälja tõttu.

Organiseeritud tegevuseni jõuti alles 1992. a., mil soomlaste abiga loodi Tartusse Juhtkoerte Fond, millest hiljem moodustus Eesti Juht- ja Abikoerte Kool.

1995.a. treeniti esimene juhtkoer. Hetkel tegutseb juht- ja abikoerte koolis kaks treenerit, kes on koolituse saanud Soomes. Niisiis on juhtkoerte koolitamisega Eestis tegeldud kokku 12 aastat.

Tänaseks on koolitatud Tartu Juht- ja Abikoerte Koolis 33 koera, kellest hetkel töötavad 22 juhtkoera. Koolil on oma kennel "Juht", kes kasvatab koolitamiseks labradori retriivereid, toetatades sellega kooli tegevust.

■ Kuidas on lood projekti elluviimisega ja riigi poolse toetusega?

Eestis ei ole veel seadusega täpselt paika pandud juhtkoera staatust. Raha saadakse ainult projektide toetamiseks.

■ Kuidas vaegnägijad saavad koolitatud juhtkoeri tellida?

Klient võtab ise ühendust, saades kooli andmed kas Pimedate Liidust või mujalt.

■ Mis on juhtkoera hind?

Sotsiaalministeerium maksab koera eest 64 000 krooni. Aastas makstakse kokku 4 koera eest.

Nagu näed, on veel väga palju teha, teadvustamiseks Eesti ühiskonda juht- ja abikoerte vajalikkusest. Tuleb vaid edu ning jõudu soovida neile, kes on Eestimaal oma südamesajaks võtnud abivajajate jaoks juht- ja abikoerte kutsikate kasvatamise ja koolitamise. Kui kohtad tänaval juhtkoera koos omanikuga, siis tead, et selle koera tööks on nägemine.

Postcrossing

ehk postkaartide reis ümber maailma!

Postcrossingu idee on lihtne – saadad ise postkaarte ja saad sama palju vastu ka. Liitunu aadress on salastatud hetkeni, mil keegi peab temale kaardi saatma.

Postcrossingu nõhitõed:

- Kui oled end kasutajaks registreerinud, saad omale kohe küsida ühe inimese nime ja aadressi, kellele postkaart saata.
- Kui oled registreerinud, saad endale isikliku kasutajatunnuse ja parooliga konto, millelt näed saadetud ja vastu saadud postkaartide arvu, nende hetkeseisu (kas kaart veel rändab või on juba kohale jõudnud). Saad kirjutada endast ja oma hobidest, et inimene teaks, mis teemalist kaarti sulle saata.
- Tavaliselt saadetakse postkaart ilma ümbrikuta, sest siis on margil ka tempel peal.
- Korruga võib küsida viie inimese kontaktandmed.
- Koos aadressiga antakse sulle ka id-number, mille pead märkima postkaardi nurgakesse. Seda on vaja selleks, et mäng oleks aus – kui inimene on sinu postkaardi kätte saanud, siis ta registreerib sinu postkaardi id-numbri arvutis ära ning arvuti loosibki automaatselt kellelegi sinu aadressi, et sa kohe kaardi ka vastu saaksid. Ka sina pead kaardi saades sellel oleva id-numbri arvutisse toksima, et kirjasaatja ise ka postkaardi vastu saaks.
- Kui oled postkaardi ära saatnud, pead ootama, millal sinu postkaart sihtpunkti jõuab ning id-number kinnitatakse.
- Et sa kaarte kiiremini vastu saaksid, oleks tark küsida korruga rohkem kui ühe inimese kontaktandmed (korruga võib küsida maksimaalselt viie inimese andmeid), sest kuni su kaart näiteks Austraaliasse jõuab ja keegi sulle teisest maailma otsast kaardi saadab, võib sellega liiga kaua aega minna...
- Nii mitu postkaarti kui oled saatnud, saad ka vastu.
- Sa ei saa ise valida sihtriiki, kuhu postkaart saata. Arvuti loosib selle sinu eest.

Hello!
We live in Finland
called
The main
Kajaani.
There's plenty of
untouchable forest
in Kainuu area,
as well as the bears,
wolves and elk
live here.

Hugs, Anu

Karto FI-205065

Foto: Reino Kervinen
www.karto.fi Painettu Suomessa 45-4962

Anneli Orgusaar
Läänemere tee 3-13
Tallinn 13913
Estonia

- Sa ei saa valida, kust sulle kaart saadetakse. Nii et see on täielik üllatus, kelle (ja kust maailmaotsast) postkaardi sa ühel päeval oma postkastist leiad!

Postcrossingu idee autor on Paulo Magalhaes Portugalist. Nüüdseks on registreerinud 27 788 kasutajat, kellest 18 421 on naised, 4838 mehed ja ülejäänud ei soovi oma sugu avalikustada.

Osalejaid on 147 erinevast riigist.

Postcrossingu raames on kohale jõudnud juba 633 187 postkaarti!

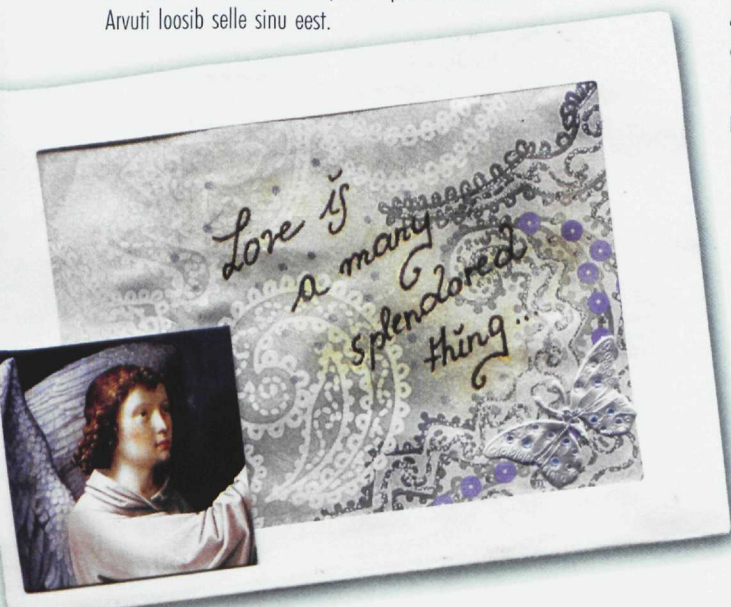
Hetkel reisib ümber maailma 31 586 postkaarti.

5 aktiivsemat riiki: Soome, USA, Saksamaa, Madalmaad, Portugal. Uskumatu on see, et Eesti on viimasel ajal selles tabelis üsna ees – loo kirjutamise ajal 7. kohal ja trükki laskmise ajal juba 4. kohal!

Miks Postcrossinguga liituda? Sest nii saad endale uusi kirjasõpru, huvitavaid marke ja postkaarte. Võid teha sõpradega ka võistluse – kes kogub mingi aja jooksul endale rohkem postkaarte. Odav, lõbus ja silmaringi avardav hobi!

Lisainfo: www.postcrossing.com

Anneli Orgusaar

Barbie[™] AS The Island Princess

Krooniga saarepiiga

Eks Barbie ole alati olnud kursis filmiuudistega! Viimasel ajal meeldib talle Saareprintsessi sädelev roll. Nagu nimigi ütleb, elab Saareprintsess kaunil saarel. Muidugi ei jää tulemata ka Prints! Kuid selle eest, et Saareprintsess Rosella elu liiga roosiliseks ei läheks, kannavad hoolt vahvad loomad: ahv, pesukaru ja elevant. Ja muidugi on filmis palju muusikat. Ka Barbie-nukk õppis ühe laulukillukese selgeks ega väsi seda esitamast.

Meie seekordne ülesanne on aga järgmine: pane kirja 3 kõige tähtsamat tegu, mille ette võtaksid sina, kui oleksid kõikvõimas printsess!

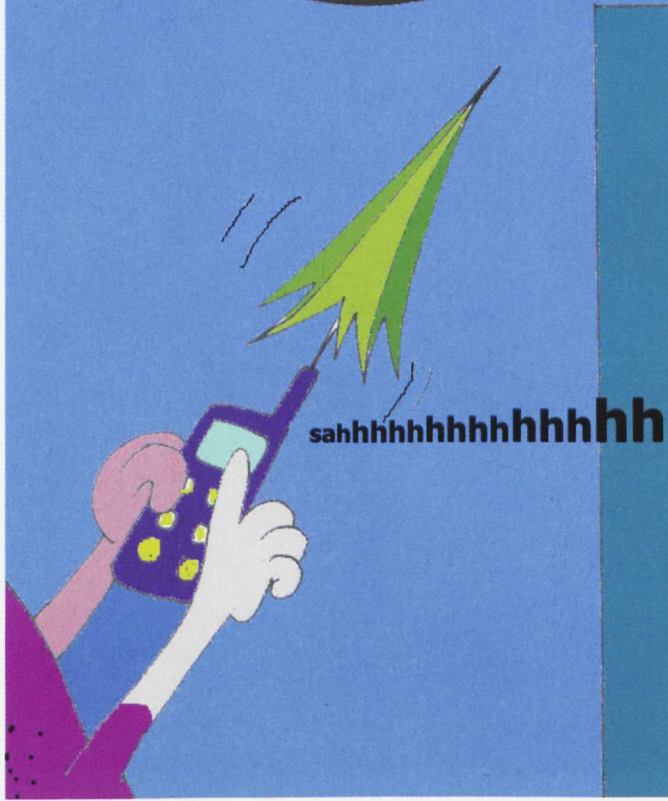
**Vastuseid ootame
5. detsembriks!**
Parimate vahel loosime koos
Rimonnega välja
Saareprintsessi-sarja
tegelasi!

Maaletooja: **RIMONNE**

r
a
h
n
u
reetmängei - juuse

oh, kui mõnus on joosta, ilm ka niiiii super..

Kas leiad pildil ühe kentsakuse?

Hanna-Ingrid Nurm

Metsloomade jõulud

Tegelased: Jutustaja, jänes Juta, konn Liisa, karu Ott, lõvi Leo, Jäneseema

JUTUSTAJA: Elas kord jänes, kelle nimi oli Juta. Ta parimad sõbrad olid karu Ott, konn Liisa ja lõvi Leo. Oli jõuluaeg ning kõik olid ärevil.

JUTA (*tuleb majast välja*): Läheks kutsuks Liisa õue. Temaga on alati lõbus. (*Kalpsab minema.*)

OTT: Ei tea, kas Juta on kodus või ei ole? (*Koputab uksele.*)

JÄNKUEMA (*tuleb uksele*): Tere, karupoiss! Astu sisse.

OTT: Ei-ei, pole aega. Kas Juta on kodus?

JUTA: Ei, ta läks välja.

OTT: Kahju, eks ma otsin ta üles. (*Vantsib õue. Tuleb Juta.*)

JUTA: Oi, sina, Ott, üleva! Tule ka meiega mängima!

LIISA: Kuidas sa jälle magama jääd? Või oled kevadeni üleva?

OTT: Küll ma jään jälle magama. Ära nori!

JUTA: Lõpetage! Kas läheme minu poole?

OTT: Minu poolest võiks minna küll.

LIISA: Minu poolest ka.

LEO (*kükitab põõsas, hüppab otse Juta ette ning hakkab laginal naerma*): Tere, ma kuulsin, et te lähete Juta poole, ma tuleks ka.

Darja Gerstle Kahila-Järve Kunstide kool

JUTA: (*altkulmu*): Tule siis. (*Läheb majja, teised järgnevad talle.*)

JUTUSTAJA: Nii nad seal mängisid ja hullasid terve tunni.

Lõvi LEO (*ehmatas neid veel mitu korda, aga selle peale kõik ainult naersid.*)

LIISA: Head aega!

OTT: Homme näeme.

LEO: Hüvasti!

JUTA: Homme on jõululaupäev, tulge siis meile! Head õhtut!

JUTUSTAJA: Ning oligi magamamineku aeg.

2. pilt

JUTUSTAJA: Jõululaupäeval tõttas Liisa erutatult Juta poole.

Ta pidi aitama kuuske ehtida ja piparkooke küpsetada.

LIISA: (*jookseb lavale ja koputab uksele*) Tere, Juta!

JUTA: Tule sisse, Liisa.

JÄNKUEMA: Tere, Liisa, me ootasime juba sind.

JUTA: Hakkame nüüd juba peale. (*Hakkavad kuuske ehtima.*)

OTT ja LEO (*koputavad uksele*): Tere, häid jõule!

JUTA ja LIISA: Häid jõule!

JÄNKUEMA: Lapsed, tuletage nüüd kõik oma luuletused ja laulud meelde!

JUTA: Laulame "Aisakella"!

LIISA: Miks?

JUTA: Siis saame seda jõuluvanale esitada.

LIISA: Aa!

OTT: Laulame siis või ei?

JUTA: Laulame!

JUTA, LIISA, OTT, LEO: Üle laia lageda, lumivalge uinund maa ...

LIISA (*vaatab laulu lõppedes aknast välja*): Oi, jõuluvana vist tuleb!

JÄNKUEMA: Korrake siis oma laulud ja salmid kiiresti üle.

JÕULUVANA (*koputab uksele*): Tere. Kas siin majas ka head lapsed elavad?

JÄNKUEMA: Elavad küll ja kohe väga head. Istuge, palun.

JÕULUVANA: Aitäh. Nii, Juta, mis sa mulle esitad?

JUTA: Tihase unenäo.

JÕULUVANA: Palun, hakka pihta.

JUTA: Jalad külmad nagu tikud, tal ei ole tekki.

Unes näeb, et päkapikud saevad talle pekki.

JÕULUVANA: Väga ilus, siin on su kink. Nii, järgmine on Liisa.

LIISA (*loeb oma salmi*).

JÕULUVANA: Tubli, palun, siin on kingitus. Leo, tule nüüd sina!

LEO (*loeb või laulab*).

JÕULUVANA: Tubli poiss. Nii, vaatame, mida Ott oskab.

OTT (*esitab oma salmi*).

JÕULUVANA: Sa oled väga tubli karu. Ja Jänkuema on viimane.

JÄNKUEMA (*esineb*).

JÕULUVANA: Sulle on siis see kink.

JUTA: Jõuluvana, me laulame sulle veel ühe laulu.

JUTA, LIISA, OTT, LEO (*laulavad*): Üle laia lageda ...

JÕULUVANA: Head aega, ma tulen järgmisel aastal jälle!

JUTUSTAJA: Nii lõppeski metsloomade jõulupidu.

Kõigil oli hea meel. Ja juba oli kõigil mõttes, mida võiks soovida järgmisel aastal.

Hanna-Ingrid on 9 aastane, õpib viiulimängu ja elab Jänedal. Jõulunäidendit kirjutas ta 8-aastaselt ja pani kogu pere selles esinema. Igaüks võib oma kodus sama teha!

Ehatavaline jõuluõhtu

ehk kuidas metsaelanikud jõulud päästsid

Osades: Rebane, Karu, Vares, Jänes, Jõuluvana, Põhja-põdrad, Paharet Laval on talvine mets – kuusk, pöösad ja lumehanged

REBANE (tuleb pöösa tagant): Appikene! Küll on alles külm ilm! Külm või ära! (Nuusutab maad.) No näe! Hallivatimees siit läinud! Vaataks õige, kuhu ta läks! (Näeb Hundi.) Tere, Kriimsilm!

HUNT: Tere! Näe, Reinuvader minu jälile saanud!

REBANE: Jah! Mis siin sellise külmaga ikka üksi ringi hulkuda, mõtlesin, et... (Jäeb midagi hundi selja taga olevat vaatama, osutab käpaga.) Mis koobas see selline siia tekkinud on?

HUNT: (heidab ükskõikse pilgu üle õla): Ei tea! (Märkab Jänest nende poole hüplemas.) Küsime Jänese käest!

KOOS: Hei, Jänes!

REBANE: Sina kalpsad igal pool ringi ja oled alati kõige kursis. Mis koobas see on?

JÄNES: (lähemale keksides): Ei tea! Äkki Karu koobas?

REBANE (nördinult): Ei ole! Mina tunnen kõiki koopaid siin metsas ja ka kõrvalmetsas! Seda koobast aga näen esimest korda! Tähendab, meie metsa on saabunud võõras!

HUNT: Lähme piilume sisse!

REBANE: Jänes, kulla Haavikuemand! Sina oled metsas tuntud oma vapruste poolest! Sa oleksid suureks eeskujuks oma tulevastele põlvedele, kui just sinu osaks saaks au esimesena tutvuda metsa Tulnukaga!

JÄNES: Ja esimesena ära söödud saada, jah? Ee-ee-ei lähe läbi. (Jänes taganeb kuuse poole. Loomad käivad ümber lumekuhja. Seda kõike jälgib eemalt Vares.)

VARES (ruttab ehtsa karukoopa juurde ja kisendab): Ärka üles, va laiskvorst! Hunt, Rebane ja Jänes peavad sinu varakambrit tulnuka koopak! Kohe ronivad sisse! Mine ja aja asjad korda! Muidu varastatakse kogu varandus ära!

KARU (ajab end koopast tulles vaevaliselt jalule): Mõmm-mõmm! Näita teed! Olen nii uimane, et ei mäleta, kuhu minna! (Vares vehib ägedalt tiibadega, Karu koperdab silmi hõõrudes järele.) Mis lugu see on? Miks te minu koopasse tungida tahate, ah? See on minu koobas! Minu varakamber!

JÄNES (värisedes): M-me e-ei tah-tahtnud tei-teie ko-koopasse tungida! (Julgust kogudes.) Me ainult arutasime, kelle koobas see on ja otsustasime, et metsa on uus elanik tekkinud!

KARU (rahunenult): Valesti arvasite!

REBANE: Aga Karu, mis varakambrit sa räägid? Kas sa oled vahepeal meie metsast kullakaevanduse leidnud? Arvesta, et kõik, mis metsas leidub – seened, marjad, käbid, aarded – kõik kuulub kogu metsarahvale! Nii et kui sul midagi seal väärtuslikku on, too aga lagedale!

KÕIK: Jaa! Just nimelt!

KARU: Oh, ma lobamokk! No ega teie eest midagi salajas hoida ei saa! Tulge minu järele! (Loomad sisenevad koopasse.)

JÄNES: Phäh! See on ju täiesti tavaline koobas!

KARU: Kohe näete midagi erilist! (Osutab maas vedeleval suurele kotile.)

HUNT: Aga see on ju jõuluvana kott! Selline suur ja punane kott on ainult Jõuluvana!

VARES: Aga siis oleme ju rikkad! Kujutage ette, mis siin sees kõik olla võib!

KARU: Me pole veel jõudnud kotti lahti teha, mõtlesime siin Varesga, et kui talv on läbi, siis jagame ära... ee-ee jagame metsaelanike vahel ära!

JÄNES: Ei, ei, ja veel kord ei! Kui kott on kellegi oma, siis seda ei tohi endale jätta!

HUNT: Jänesel on õigus! Ma ka ei või silma otsaski sallida, kui Rebane minu urus vargil käib. Pealegi, kujutage ette, kui kõik lapsed maailmas oma kinkidest ilma jäävad...

REBANE (mõllikult): Aga kui kott siin on, siis peab ka Jõuluvana lähedal olema! Kust te üldse selle koti saite?

KARU ja VARES: Leidsime! Tee pealt leidsime!

REBANE: Aga äkki polegi seal midagi väärtuslikku? Noh, näiteks vahetas Jõuluvana oma koti välja, ostis uue, vana viskas metsa?

JÄNES: Kuidas ta vana kott saab olla, kui palju silmaga näha, et pungil täis kott!

KARU: Mina arvan, et kõigepealt tuleb Jõuluvana üles otsida ja temalt küsida.

JÄNES: Aga lähme välja ja võtame Jõuluvana jälje üles!

(Kõik väljuvad koopast ja otsivad jälgi, ainult Rebane jalutab niisama.)

HUNT: (nuusutades) Kuulge, ma tunnen Jõuluvana lõhna!

REBANE: Vaadake, seal on ju põhja-põdrad! (Loomad tõttavad lähemale.)

PÕDRAPULL: Kes te olete ja mida te siin teete?

JÄNES: Aga, aga, aga kes teie olete ja mida te siin teete?

REBANE: Meie otsime igatahes Jõuluvana.

PÕDRAPULL: Mina nägin, kuidas härra Jõuluvana kuusikusse läks. Aga mis tast edasi sai, seda ma ei tea!

HUNT: Näita meile, kuhu poole Jõuluvana läks!

PÕDRAPULL: Hea küll, näitan teile, kuhu Jõuluvana läks! Aga kus ta seal kuusikus on, seda ma ei tea! Ronige saani, kogu see kamp! Ja hoidke kõvasti kinni! Küünte, käppade ja nokaga! (Kõik istuvad saani ja põdrad hakkavad jooksuma. Nad peatuvad suure kuusepuu ees ja lasevad loomadest saanist välja ronida. Põdrad kappavad tagasi.)

PÕDER STEFI (üle õla): Me läheme tagasi sinna, kus me härra Jõuluvanast lahku läksime. Äkki tuleb ta sinna tagasi!

PÕDRAPULL: Kui on uudiseid, saatke Vares meie juurde!

VARES: (rahulolematult): Kus leidsid endale postituvi!

HUNT: Ära virise siin midagi! Tahad abiks olla, siis tee mida öeldakse!

JÄNES: Aga äkki saame kõik vapruste eest medalidki rinda!

VARES: (tukastama jäänud Karu toksides): Medalid? Medalid! Lähme siis rutem!

KARU: Oijah! Sel talvel ma vist küll magada ei saa! (Tatsub teistele järele.)

REBANE (märgates lumehange, millest paistab punane käpik): Kuulge! Ma arvan et Jõuluvana peitis end sinna lumehange!

HUNT: Jõuluvana! on jõuluõhtul muudki teha, kui meiega peitust mängida!

VARES (lumehange sisse piiludes): JÕULUVANA! (Valjemini.) JÕULUVANA!

Kogu seltskond tõttab lumehange juurde. Karu ja Hunt kraabivad käppadega lund.

KOOS: Tõesti, seal on ju Jõuluvana!

JÕULUVANA (haledalt): Olge head, loomakesed! Tõmmake mind siit välja! Mul, vanainimesel, kondid haiged ja va reuma ka kallal!

HUNT: Me peame ta välja tõmbama! Aga meil pole ju nõõri!

VARES: Sikutame niisama! Tirivad Jõuluvana habemest, aga taat ei liigu paigast.)

KARU: Kutsume põdrad appi!

JÄNES: Nad ei saa ju midagi Jõuluvana heaks teha!

KARU (rõõmsalt): Saavad küll! Põhja-põdrad on kinnitatud nõõri

külge, nõor aga omakorda saani külge! Kui keegi kõige väledam kutsub põhjapõdrad siia, siis saame nõori ühe otsa Jõuluvanale visata ja põdrad tõmbavad ta sellest õnnetust august välja!

VARES: Lendan, lendan, lendan juba!

HUNT: Aga lubage küsida, härra Jõuluvana, kuidas te sinna hange küll sattusite?

JÕULUVANA: Sõitsin üle metsa, saan pilgeni kingikotte täis. Korraga kukkus üks kingikott üle saani ääre välja. Pidasin põdrad metsaserval kinni, ronisin saanist välja ja läksin metsa kotti järele.

Aga kuidas ma auku sattusin, pole aimugi ...

(Korraga kostab kuuse tagant Pahareti tasast itsitamist.)

HUNT: Vaadake, vaadake! Kes see selline veel on?

JÄNES: Võtke kinni! Võtke kinni!

(Paharet püüab põgeneda. Karu paneb talle käpa õlale. Vares tuleb koos Põtradega.)

REBANE: Sellest nõorist jätkub nii Jõuluvana kinnisidumiseks kui pahareti päästmiseks! Oih, mida ma küll räägin! Tahtsin öelda, et sellest nõorist jätkub Jõuluvana päästmiseks ja pahareti kinnisidumiseks!

HUNT: Õige mõte, siduge see paharet igaks juhaks kinni jah!

Mis ta luurab siin puude taga! (Karu hoiab Paharetti kinni ja Hunt seob ta nõoriga puu külge.)

PAHARET: Mis te teete! Ma teile veel näitan! Ajan teile samamoodi lumehange kaela nagu sellele pika habemega vanamehele! Siis istute kõik kevadeni lumevangis!

KÕIK: Ahaa! Sina oledki siis see, kes Jõuluvanale lumehange kaela lükkas!

PAHARET: Oih, välja lobisesin! Kunagi ei saa ma keelt hammaste taga hoidud!

JÕULUVANA (hädiselt): Auu! Ega te mind ära unustanud ole? Siin august pole just kõige mugavam kükitada!

VARES: Appikene, tõepoolest! Tõmbame nüüd ometi Jõuluvana välja! (Kõik sikutavad üksteisest kinni hoides nõori.)

KÕIK KOOS: Üks, kaks ja korraga! (Nüüd kukuvad loomad pepuli ja Jõuluvana pääseb august välja.)

JÕULUVANA: Oh, olge te tänatud, kallid metsaelanikud! Teieta poleks ei loomadel ega inimlastel sel aastal jõulusid olnud! Kas annan teile kingitused kohe kätte?

KÕIK: Hurraa!

JÕULUVANA: Oih, aga mu kott? See on ju ikka veel kaotsis...

JÄNES: Aga meie teame, kus su kott on, kallis Jõuluvana!

JÕULUVANA: Kus siis ometi? Ega te ei taha öelda, et te ka kingikoti päästsite?

KÕIK KOOS: Jah, seda me tõesti tegime!

HUNT: Lähme koos, me näitame, kus kingikott on!

REBANE: Aga mis me selle Paharetiga teeme?

VARES: Viskame ta sinna auku, kus Jõuluvana pidi tema pärast kükitama!

KARU (ägedalt): Annaks talle paar võmakat üle kere!

JÕULUVANA: Oot-oot! Mul on küll vitsakimp vöö vahel, aga ma pole seda veel kunagi kasutanud! Ikka on muudmoodi hakkama saanud! (Läheb Pahareti juurde.)

Miks sa selline pahategija oled? Kas sa oled kunagi viitsa saanud?

PAHARET (pea longus): Iga päev saan kodus malakat maitsta.

JÕULUVANA: Siis on selge, miks sa selline oled. Tee oma tempude asemel parem midagi head!

PAHARET (imestades): Head? Aga heategusid teha pole ju põnev!

JÄNES: Kuidas nii? Jõuluvana päästmine oli igatahes väga põnev!

JÕULUVANA: Aga äkki on sul, Paharet, ülearu palju energiat? Kui sa lubad trikke ja tempe enam mitte teha, võiksin su päkapikkude kommivabrikusse tööle sokutada. Sa ka selline pisike nagu nemadki, kui punase mütsi pähe paneme, oled täitsa nende moodi! (Tõmbab punase mütsi Paharetile pähe.) Tööd ja tegemist on kommivabrikus nii palju, et isegi sinusuguse võtab võhmale! Rahmelda, kuis jaksad!

PAHARET (ülirõõmsalt): Oi, kui vahva! Ma olen esimesest elupäevast alates unistanud kommivabrikus töötamisest! Luban, et ei tee enam midagi halba!

KARU: Noh, seon lahti või? Tahaks juba kingikotti järele minna! (Paharet seotakse lahti ja seltskond asub kingikotti poole teele.)

JÕULUVANA (koti juures) Pärast kõiki seiklusi kuluvad kingitused marjaks ära! Aga luuletusi ja laule tahan ka kuulda! Kes on esimene?

HUNT: Mina! Mina! Mina olen kõige julgem!

Kuigi käppa ma ei anna, kaelarihma ma ei kannan, kuudis elada ei taha, poleks konti saada paha!

JÕULUVANA: Tubli, Hundu, siin on su kingitus. (Hunt saab kondi.) Järgmine, palun!

REBANE: Ma võiksin ka proovida, väga tahaks kingitust saada!

Rebane on kaval loom, seda teab ju vana, noor.

Kuigi koolis pole käinud, olen siiski mõnda näinud.

Metsarahvas seda teab, kes mind kohtab, sellel veab!

JÕULUVANA: Siin on sulle ka kotike maiuspaladega! Jänkul on ka kindlasti mõni vahva luuletus varuks. Tule, Jänku, ära karda! (Teised lükkavad Jänest ettepoole.)

JÄNES: Kallis, armas Jõuluvana!

Sinult kingiks palun täna

suure, suure porgandi, mis ei kahaneks küll kunagi!

JÕULUVANA: Ah siis seepärast see kott mul nii raske oligi, et hiigelporgand sees! Ei tea, kas sa seda koju ka tassida jaksad?

JÄNES (porgandit enda järel tirides): Olge mureta, jaksan, jaksan! Uhh, ähh!

KARU: Las ma ka tulen salmi lugema, muidu jään äkki veel enne magama, kui kingitused jagatud saavad! (Loeb luuletust aeglaselt ja uniselt.)

Jõulutaati unes olen näinud vaid, alles nüüd ma teda ilmsi näha sain!

Lõpuks saab ka karupere

öelda sulle tere-tere,

piparkooki mekkida,

kuuse ümber keksida! (Jõuluvana ulatab Karule suure purgi sildiga „Mesi“.)

VARES: Jõuluvana, nüüd on minu kord!

Poegi on mul sada tükki,

Kust küll saada pekitükki?

Lapsed vaja ära toita,

Jõuluvana, kallis, aita!

Istume kõik suled sorgus,

suled sorgus, nokad norgus.

Aga laulud on meil peas,

jõulusalmid kõik on reas!

(Lavale tuleb terve kari pisikesi varesepoegi, kes kohe paki kallale asuvad.)

PAHARET: Miks mind ei kutsuta, arvate, et ma ei oskagi midagi, jah?

JÕULUVANA: Oi, Paharet, unustasime sinu päris ära. Tule aga!

PAHARET: Olen olnud kiuslik, paha,

kuigi paha ma ei taha!

Tahan olla pai ja krops,

eriline tondilaps!

JÕULUVANA: Paharet saab kommi, et ta enne vabrikusse tööle asumist korralikult magusaisu täis saaks! Aga nüüd otsime Põdrad üles ja kiirustame lastele kinke viima!

KÕIK: Head teed, head teed!

JÕULUVANA: Aitüma, aitüma, häid pühi kõigile!

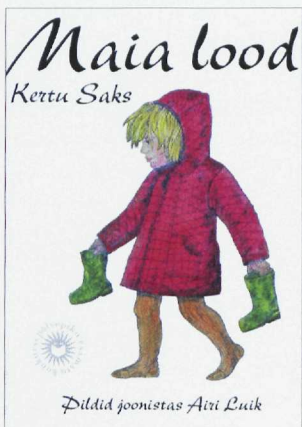
Metsaelanikud jagavad saalis istuvatele lastele kommi. Paharet hüppab niisama ringi ja sakutab lapsi patsidest-traksidest.

Jarjehoidja

Põlvepikuraamat räägib väikesest Maiast

Kertu Saksa "Maia lood" kuulub uude sarja **"Põlvepikuraamat"**, millega kirjastus **Päike ja Pilv** rõõmustab kõige väiksemaid lugejaid. **Airi Luige** joonistatud pildid on värvikad ja rõõmsad ning leidsid mullusel Põlvepikuraamatu konkursil ära märkimist. Maia on väga rikas väike tüdruk: tal on lisaks emale, isale, vanaisadele-vanaemadele ja 13aastasele vennale veel koer Kustigi. Lugudes juhtuvad sündmused on mudilastele tuttavad ja seepärast on kindlasti tore neid noorematele õdedele-venedadele ette lugeda!

Printsessid ja printsid uues kuues

Ilmatuulusate piltidega roosa raamat **"Printsid ja printsessid"**, mille avaldas kirjastus **Valgus**, on mõeldud samuti mudilastele. Nii mõnedki muinasjutud ("Pöial-Liisi", "Metsluiged") on suurematele lastele tuttavad, kuid mudilaste-raamatus on ju eriti olulised ka illustratsioonid. Ja neid on Larousse'i printsessikogumikus hästi palju! Raamatu tõlkis prantsuse keelest **Heli Hallik**.

Hingekellad helisevad kirikutes ja plaadil

Maire Eliste Laulustuudio on varemgi toremaid heliplaate välja andnud. Äsja valminud CD erineb eelmistest selle poolest, et plaadilt leiame suurteose – **Piret Ripsi kantaadi "Hingedemaa kellad"**. Head muusikat on kena kuulata igal ajal, kuid see plaat sobib imeliselt kuulamiseks just hingede ajal ja lähenevatel jõulupühadel. Laulustuudio esitab "Hingedemaa kelli" **2. novembril Tartus Salemi kirikus, ja 3. novembril Tallinnas Kaarli kirikus**.

Eesti Päevaleht esitleb

Talve- ja jõululaulud

Plaaditäis Priit Pajusaare uusi ning vanu talve- ja jõululaule Lasteekraani Muusikastudio lauljate esituses. Sobib kuulamiseks kogu perele.

Maire Eliste Laulustuudio esitleb:

Piret Rips
kantaat

"Hingedemaa kellad"

solistidele,
kooridele
ja
pillidele

CD koos laulutekstide ja fonogrammidega.

Otsi raamatukauplustest ka sama kujundusega nooti!

Päikest, äikest ja lõhnavaid lilli

Niki
äike päike

Kas poleks vahva, kui ilusat ilma saaks heliplaadiga koju tuua! Kahjuks pole teadlased veel selleks nippe leiutanud... TopTeni uhiuue CD kaanekirjad aga lubavad **PÄIKEST** ja **ÄIKEST**, ning lauljatar **Niki**, kes meile lillede vahelt vastu naeratab, on ilmaga vägagi kursis.

Eraelus on Niki hoopis **Kairit Tuhkanen**, ning Reporteri saate vaatajad tunnevad teda ilmapiigana.

"Niki nime kannab eraelus hoopis mu koer, väike chihuahua," naerab Kairit. "Tegelikult on ilm minu jaoks väga tähtis – eks tujugi sõltu sellest, kas taevast on päikeseline või tusaltselt hall."

Aga kuigi plaadikaas on suvelilledest kirju, ütleb lauljatar, et lemmik-aastaaega tal pole: suvel on mõnus rannas olla, talvel jälle ilus härmast vuude vahel kõndida.

Niki ei kuulu nende hulka, kes juba mudilasena teleekraanil esinesid – koolikooris ja tüdrukute ansambelis laulis ta küll ja laulda on meeldinud alati. Ta pole püüdnud ka kedagi jäljendada – tema meelest on tähtsaim, et muusikul oleksid omad sihid ja soovid.

Päikese-äikese plaadipildil kannab Niki kaunist lillepärge ja **elusatest lilledest** kleiti. Selle autoriks on kunstnik **Tatjana Pridvornova**, meisterlik lilleballide korraldaja. "Kui tahate olla originaalsed, siis hoidke silmad lahti – kasutage ehtimiseks õisi ja lehti!" soovib Niki teistelegi piigadele.

Iseseisvust hindab lauljatar kõrgelt: **12 lugu oma CD-le** valis ta ise välja. Lisaks neile on plaadil ka **üllatus TopTenilt**, mis saab teatavaks alles esitlusel.

Nikil on kahju, et koguperekontserdid, kus oli mõnus esineda nii täiskasvanutele kui ka lastele, toimuvad ainult suvel. Talvised esinemised toimuvad ööklubides, kuhu koolilastel pole teadagi asja.

"Äkki oskavad teie lugejad välja mõelda kohti, kus nad mind laulmas näha sooviksid?" küsib Niki. "Parimate ideede leiutajate vahel võiksime ju plaategi välja loosida."

Niiis: kes pakub välja häid ja originaalseid kontserdi-paiku? **Saatke oma mõtted kähku toimetusse, sest "Niki. Päike. Äike" tahab kuulamist!**

Ooperikummitus tuleb linnahalli!

16. novembril esietendub

Tallinna Linnahallis **Maury Yestoni-Arthur Kopiti** muusikal "**Fantoom**". Kes soovib asjast enne aimu saada, see võiks raamatukogust võtta **Gaston Leroux** raamatu "**Ooperikummitus**" (Eesti Raamat 1995). Prantsuse kirjaniku müstilise romaani põhjal on loodud koguni kaks muusikali – ka **Andrew Lloyd Webberile** hakkas põnev lugu meeldima.

"Fantoomi" tegevus toimub Pariisi Ooperis, kus noorest lauljatarist Christine´ist saab äkki publiku lemmik, kuulus ja ennasttäis diiva Carlotte aga jääb tagaplaanile. Teatris juhtuvad müstilised lood – ja kõige taga on salapärase

Fantoom. On ta elus inimene või kummitus?

Nimiosa mängib lavastuses **Chalice**, Christine´i rollis näeme **Hanna-Liina Vösa**. Staare on laval rohkesti: **Tõnis Mägi, Kaire Vilgats, Andrus Vaarik, Mikk Saar, Nele-Liis Vaiksoo, Tanja Mihhailova, Rolf Roosalu** jpt. Kaasa teevad ka muusikali-koor, tantsijad ning **XXI Sajandi Orkester**. Muusikali lavastas **Liis Kolle**.

Missugune peaks üks ooperikummitus Sinu meelest välja nägema, hea lugeja? Saada kähku oma nägemus toimetusse, sest parimate fantoomijoonistajate vahel loosime välja piletid "Fantoomi" etendusele!

Heategu on hea tegu

Hea on olla õnnelik, kuid veel parem on teha õnnelikuks ja rõõmsaks kedagi teist. Sellega tegelevadki Mari-Liis Poolak, Essi Vahtras, Helena Saaremaa ja Annika Eving – heateoprogrammi „Päike Kuuti” meeskond.

Mie eesmärgiks on aidata hüljatud koeri ja kasse. Külastame loomi hoiupaikades, viime neile vajalikke vahendeid, mängime. Tänu sellele väheneb koerte agressiivsus. Tahame kaasata oma tegevusse noori,” ütleb Mari-Liis.

Programmi autoriks võib pidada Essit, kellel oli juba tükk aega idee aidata loomi. Tõuke idee elluviimiseks sai tüdruk siis, kui nägi, kuidas koer tänaval üht vana daami ründas. Siis tekkiski soov kuidagi aidata, olukorda muuta. Programm on suunatud nii koertele kui ka kassidele.

■ Kas keegi aitas teil programmiga alustada? „Koolis käis Heateo Sihtasutus oma tegemisi tutvustamas. Enne seda oli meil mõte teha fond, kuid ei osanud kuidagi alustada,” jutustab Mari-Liis. „Aga Heateo Sihtasutus sobis meile täpselt. Nad valivad projekte ning viivad läbi koolitusi, aitavad leida vajalikud kontaktid, annavad nõu. Rahalist toetust sealt aga ei saa. Meie olemegi heateoprogrammi SINA (Suured Ideed Noorte Algatusel) esimene lend. Kokku on neli projekti.”

„Esimene külastus oli 6. juunil 2007. Ilus suvepäev oli,”

meenutab Annika. Kõik kohad olid täis. Nimelt saab üritusest osa võtta korraga vaid 25 inimest, sest kahjuks ei mahu hoiupaika korraga väga palju külastajaid ning loomadki lähevad närvi, kui liiga palju heategijaid kohale tuleb.

Umbes kuu aega enne hoiupaiga külastust teevad tüdrukud üritusele reklaami. Valitakse välja neli kooli, kus tutvustatakse heateoprogrammi. Plaanis on kasutada slaide jutu näitlikustamiseks. Samuti müüakse märke. Eeltöö käigus registreeritakse noori, kes soovivad üritusest osa võtta.

Külastuse päeval kogunevad aktivistid kokku ning siis minnakse koos varjupaika, kus kõigepealt toimuvad mängud noortele, et programmist osavõtjad omavahel paremini tuttavaks saaksid. Sellele järgneb umbes poole tunnine loeng hoiupaiga töötajate poolt. Lõpuks antakse noortele vabad käed, näidatakse, kus asuvad rihmad, aidatakse koeri puuridest välja saada. Ühed suunduvad koertega jalutama, teised kassidega mängima.

■ Kas tohib loomadele süüa viia? „Põhimõtteliselt ei või,” seletab Mari-Liis, „aga eelmine kord saime toetajaks Masterfoodi, kes toetas loomi kassi- ja koeratoiduga. Loomi sööta tohivad ainult hoiupaiga töötajad.”

Eelmine kord müüsid tüdrukud ka märke, et saada raha toetusfondi. „Kuid Tallinna loomade hoiupaiga elanikud ei vaja niivõrd rahalist, kuivõrd hingelist toetust – hellust ja hoolitsust,” ütleb Helena. Teistes linnades on olukord halvem. Edaspidi tahavadki neid programmi laiendada ka mujale, kõigepealt Tartusse.

Alguses on plaanis külastada hoiupaika neli korda aastas. „Kindlasti on seda vähe, aga samas teeme reklaami hoiupaigale ning julgustame noori sinna hiljem omapäi uuesti tulema. Näiteks meie koolist läheb terve klass loomadele külla!”

■ Miks inimesed jätavad oma karvaseid sõpru maha? „Üks põhjustest on kindlasti tüdimus. Inimestel ei ole näiteks viitsimist koeraga jalutada. Juhtub ka nii, et alguses tundub loom väike ja armas, aga kui suureks kasvab, siis polegi enam justkui nii armas,” ütleb Annika. „Enne looma võtmist tuleb mõelda paljudele asjadele – näiteks kas sul on piisavalt ruumi, aega ja raha uue sõbra jaoks. Ei tohi unustada ka allergiaid,” lisab Mari-Liis.

Vanemaid inimesi ei saa enam ümber kasvatada, kuid tüdrukud tahavad oma tegevusega noori suunata, neile lahendused kätte anda: näiteks, kui sul ei ole võimalust koera võtta, siis saab loomaga ka hoiupaigas suhelda. Neid loodavad, et nende põlvkond ei jätta loomi nii kergekäeliselt maha.

Projekt alles areneb, loodetavasti õnnestub tüdrukutel oma mõtted ja lootused ellu viia. Üks eesmärkidest on, et igal külastusel 3-5 looma endale uue kodu leiaks. Registreerimisel on eelisjärjekorras need, kellel on kavatsus endale karvane sõber võtta.

Kel on soovi heateoprogrammiga „Päike Kuuti” kaasa lüüa, külastagu kodulehekülge www.heategu.ee/paikekuuti.

Sabina Zinovjeva

BIONICLE MAHRI

Osale
ja võida!

Mida Toa Mahrid otsivad
omamissioonil?
Tähista õige vastus X-ga.

Elu Maski Karnevali Maski Draakoni Maski

Nimi _____

Aadress _____

Vastus saada enne 5. detsembrist aadressil:
Hea Laps, Harju 1, Tallinn 10146.

KUI JULGE JA VAPPER SA OLED?
Liitu Toa Mahridega nende kõige hulljulgemal
missioonil! Hämara ookeani kõige suuremas
sügavikus, kus võimutsevad saatanlikud
koletised, on peidetud kõikvõimas
Elu Mask. Sul on vaja leida mask enne,
kui Su hapnik lõpeb! Niisiis, hing
sügavalt sisse ja pane oma
julgus proovile!

Amazing Pets

Oi... kui
külm nina!

Saage tuttavaks armsa koerakesega kes oskab sind tõeliselt rõõmustada!

Hoolitse oma uue sõbrakese eest ja kutsu näitab sulle oma armastust. Silitudes hellalt tema pead, muutub kutsu nina külmaks ja ta hakkab sind päris kutsika kombel musitama. Kuid ole ettevaatlik- unustades koerakese hooleta võib ta hakata aevastama ja jääda haigeks.

Armas „musikoer” näitab sulle oma tõelist armastust!

Anvol

www.anvol.ee

Glamuursed

PE^B 2007, 41
2 1378

Rak

My Scene talvenukud -

Icy Bling!

my scene™

Maaletooja: Rimonne Baltic OÜ